

บทที่ 2 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลัก 3 ข้อ คือ ข้อแรกเพื่อศึกษาพฤติกรรมเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของสตรีวัยรุ่นตอนปลายและวัยรุ่นผู้ใหญ่ตอนต้นที่ยังไม่ได้แต่งงาน ข้อสองเพื่อศึกษาถึงเหตุผลหลักของการมีพฤติกรรมทางเพศที่ขาดการป้องกันของสตรีวัยรุ่นตอนปลายและวัยรุ่นผู้ใหญ่ตอนต้น และข้อสุดท้ายคือเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าของตนเองในสตรีและการยอมตามใจคู่นอนในการไม่ใช้ถุงยางอนามัย

2.1. กลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยนี้ มีกลุ่มตัวอย่างเป็นสตรีวัยรุ่นตอนปลายและสตรีวัยรุ่นผู้ใหญ่ตอนต้นในเขตกรุงเทพมหานครและเขตปริมณฑล ที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนต่างเพศ จำนวน 60 คน ที่มีสถานภาพโสด และมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ในระดับดี แบ่งเป็น 2 กลุ่มอายุ คือ

สตรีวัยรุ่นตอนปลาย

อายุระหว่าง 18-21 ปี (อายุเฉลี่ย 20.20 ปี (SD = 0.96)) จำนวน 30 คน

สตรีวัยรุ่นผู้ใหญ่ตอนต้น

อายุระหว่าง 25-35 ปี (อายุเฉลี่ย 28.30 ปี (SD = 2.68)) จำนวน 30 คน โดยในจำนวนนี้ จำแนกเป็น 2 กลุ่มย่อย คือ

- อายุระหว่าง 25-29 ปี (อายุเฉลี่ย 25.87 ปี (SD = 1.3)) จำนวน 15 คน

- อายุระหว่าง 30-35 ปี (อายุเฉลี่ย 30.73 ปี (SD = 0.7)) จำนวน 15 คน

รายละเอียดเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการวิจัย เป็นดังรายงานในตารางที่ 2.1.

ตารางที่ 2.1.

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูล	วัยรุ่นตอนปลาย (n = 30)	วัยรุ่นผู้ใหญ่ตอนต้น (n = 30)
อายุ	พิสัย = 18-21 ปี M = 20.20 ปี SD = 0.96	พิสัย = 25-32 ปี M = 28.30 ปี SD = 2.68

ตารางที่ 2.1. (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูล	วัยรุ่นตอนปลาย (n = 30)	วัยรุ่นใหญ่ตอนต้น (n = 30)
ระดับการศึกษา	กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร	จบการศึกษาขั้นต่ำ ในระดับปริญญาตรี
คะแนนประเมินความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับโรคเอดส์ (AIDS Score)	พิสัย = 10-14 คะแนน M = 11.81 SD = 1.85	พิสัย = 10-14 คะแนน M = 12.54 SD = 2.36

2.1.1. คุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับคัดเลือกให้เข้าร่วมงานวิจัยจะต้องมีคุณสมบัติเบื้องต้นดังต่อไปนี้

- สถานภาพโสด แต่มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนหรือคนรัก โดยครั้งสุดท้ายที่มีเพศสัมพันธ์จะต้องไม่เกินระยะเวลา 3 เดือนที่ผ่านมา
- มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์และการติดเชื้อ HIV ในระดับดี คือได้คะแนนทดสอบประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์ในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70
- ยินดีและเต็มใจให้สัมภาษณ์ในเรื่องพฤติกรรมทางเพศ โดยใช้เวลาอย่างน้อย 30-60 นาที และยินยอมให้ผู้วิจัยได้พบตัว ก่อน หรือ หลัง หรือขณะสัมภาษณ์
- อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล

2.1.2. การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยหากกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธี Snowball คือเริ่มจากคนใกล้ตัว โดยมีการอธิบายและชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยตลอดจนคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ และขอความร่วมมือในการแนะนำถึงบุคคลที่น่าจะเป็นกลุ่มตัวอย่างได้ จากนั้นกลุ่มตัวอย่างคนแรกๆ ที่ให้ข้อมูลจะทำการแนะนำกลุ่มตัวอย่างคนต่อไปให้กับผู้วิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในลักษณะของ Quota sampling คือให้ได้ครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ คือ กลุ่มอายุละ 30 คน หากยังขาดกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มใดก็ต้องคัดเลือกอย่างเฉพาะเจาะจงเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่ยังขาดอยู่ในกลุ่มอายุนั้น ดังรายละเอียดที่จะกล่าวถึงต่อไป

2.1.2.1. วัยรุ่นตอนปลาย (อายุ 18-21 ปี)

จากการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นตอนปลายที่มีคุณสมบัติครบตามเกณฑ์ให้ได้ทั้งสิ้น 30 คนนั้น สามารถสรุปรายละเอียดการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้คือ

ผู้วิจัยได้ติดต่อเพื่อขอสัมภาษณ์สตรีวัยรุ่นตอนปลายที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนจำนวนทั้งหมด 103 คน ในจำนวนนี้มีผู้ปฏิเสธการให้สัมภาษณ์ตั้งแต่ครั้งแรกที่ติดต่อทางโทรศัพท์จำนวน 17 คน มีผู้อนุญาตให้สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์โดยไม่ยินยอมให้พบตัวไม่ว่าก่อนหรือหลังการสัมภาษณ์จำนวน 47 คน และมีผู้นยินยอมให้สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์โดยอนุญาตให้ผู้วิจัยพบก่อนหรือหลังการสัมภาษณ์จำนวน 20 คน และอนุญาตให้สัมภาษณ์แบบพบตัวได้ จำนวน 19 คน สตรีวัยรุ่นตอนปลายที่ยินยอมให้สัมภาษณ์และอนุญาตให้ผู้วิจัยมีโอกาสได้พบตัวก่อนหรือหลังการสัมภาษณ์ หรืออนุญาตให้สัมภาษณ์แบบพบตัวโดยไม่ต้องผ่านโทรศัพท์ จำนวน 39 คนนี้ เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติไม่ครบตามที่กำหนดไว้และต้องคัดข้อมูลออกจำนวน 9 คน เนื่องจากมีคะแนนประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์ไม่ถึงร้อยละ 70 จำนวน 6 คน และไม่ได้มีเพศสัมพันธ์ช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา จำนวน 3 คน

2.1.2.2. วัยผู้ใหญ่ตอนต้น (อายุ 25 - 35 ปี)

แบ่งย่อยได้เป็น 2 กลุ่มอายุ คือ

- กลุ่มอายุ 25 - 29 ปี

จากการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างวัยผู้ใหญ่ตอนต้น อายุ 25-29 ปี ที่มีคุณสมบัติครบตามเกณฑ์ให้ได้ทั้งสิ้น 15 คนนั้น สามารถสรุปรายละเอียดการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้คือ

ผู้วิจัยได้ติดต่อเพื่อขอสัมภาษณ์สตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้นอายุ 25-29 ปี ที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนจำนวนทั้งหมด 52 คน ในจำนวนนี้มีผู้ปฏิเสธการให้สัมภาษณ์ตั้งแต่ครั้งแรกที่ติดต่อทางโทรศัพท์ จำนวน 6 คน มีผู้อนุญาตให้สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์โดยไม่ยินยอมให้พบตัวไม่ว่าก่อนหรือหลังการสัมภาษณ์จำนวน 26 คน และมีผู้นยินยอมให้สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์โดยอนุญาตให้ผู้วิจัยพบก่อนหรือหลังการสัมภาษณ์ จำนวน 15 คน และอนุญาตให้สัมภาษณ์แบบพบตัวได้ จำนวน 5 คน

สตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้นอายุ 25-29 ปี ที่ยินยอมให้สัมภาษณ์และอนุญาตให้ผู้วิจัยมีโอกาสได้พบตัวก่อน หรือหลังการสัมภาษณ์ จำนวน 15 คน และอนุญาตให้สัมภาษณ์แบบพบตัวได้จำนวน 5 คนนี้ ทุกคนผ่านเกณฑ์ประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 แต่เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติไม่ครบตามที่กำหนดและต้องคัดข้อมูลออกจำนวน 5 คน เนื่องจาก

ไม่ได้มีเพศสัมพันธ์ช่วง 3 เดือนที่ผ่านมาจำนวน 3 คน และมี 2 คนที่ไม่สามารถดำเนินการสัมภาษณ์จนเสร็จสิ้นได้ เนื่องจากไม่สามารถให้สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์จนจบภายใน 1 ครั้ง และไม่สามารถหาช่วงเวลาที่จะสะดวกในการนัดสัมภาษณ์ครั้งต่อไปได้ จึงขอยกเลิกการสัมภาษณ์

- กลุ่มอายุ 30 - 35 ปี

ผู้วิจัยได้ติดต่อเพื่อขอสัมภาษณ์สตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้นอายุ 30-35 ปี ที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนมาแล้วจำนวนทั้งหมด 56 คน ในจำนวนนี้มีผู้ปฏิเสธการให้สัมภาษณ์ตั้งแต่ครั้งแรกที่ติดต่อทางโทรศัพท์ จำนวน 8 คน มีผู้อนุญาตให้สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์โดยไม่ยินยอมให้พบตัวไม่ว่าก่อนหรือหลังการสัมภาษณ์จำนวน 31 คน และมีผู้ยินยอมให้สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์โดยอนุญาตให้ผู้วิจัยพบเป็นการส่วนตัวก่อน หรือ หลังการสัมภาษณ์ จำนวน 16 คน และอนุญาตให้สัมภาษณ์แบบพบตัวได้ จำนวน 1 คน

สตรีวัยผู้ใหญ่ตอนต้นอายุ 30-35 ปี ที่ยินยอมให้สัมภาษณ์และอนุญาตให้ผู้วิจัยมีโอกาสได้พบตัวก่อน หรือหลังการสัมภาษณ์ หรืออนุญาตให้สัมภาษณ์แบบพบตัวโดยไม่ต้องผ่านโทรศัพท์ จำนวน 17 คนนี้ ทุกคนผ่านเกณฑ์ประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ระดับร้อยละ 70 ตามที่กำหนดไว้ แต่เป็นผู้มีคุณสมบัติไม่ครบตามที่กำหนดไว้ เนื่องจากไม่ได้มีเพศสัมพันธ์ช่วง 3 เดือนที่ผ่านมา จำนวน 2 คน จึงเหลือกลุ่มตัวอย่างวัยผู้ใหญ่ตอนต้นอายุ 30-35 ปี ที่มีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้และนำข้อมูลการสัมภาษณ์มาใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น 15 คน

กล่าวโดยสรุป คือ การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ ผู้วิจัยติดต่อขอสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 วัย จากจำนวนทั้งหมด 211 คน มีผู้ปฏิเสธการให้สัมภาษณ์ตั้งแต่เริ่มต้น จำนวน 31 คน มีผู้อนุญาตให้สัมภาษณ์แต่ไม่ยินยอมให้ผู้วิจัยพบตัว จำนวน 104 คน และมีผู้ที่ยินยอมให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์โดยให้พบก่อน หรือหลังการสัมภาษณ์ได้ จำนวน 51 คน และให้สัมภาษณ์แบบพบตัวได้ จำนวน 25 คน รายละเอียดดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2

การยินยอมให้พบและให้สัมภาษณ์ของผู้ที่ได้รับการติดต่อเพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย

การยินยอมให้พบและให้สัมภาษณ์ของผู้ที่ได้รับการติดต่อเพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย	วัยรุ่น	วัยผู้ใหญ่ตอนต้น		รวม
	อายุ 18-21 ปี	อายุ 25-29 ปี	อายุ 30-35 ปี	
จำนวนที่ติดต่อขอสัมภาษณ์ทั้งหมด	103	52	56	211
- ไม่ยินดีให้สัมภาษณ์ตั้งแต่ติดต่อขอสัมภาษณ์ในครั้งแรก	17	6	8	31
- ยินดีให้สัมภาษณ์ แต่ไม่ยินดีให้พบไม่ว่าก่อน หรือหลังการสัมภาษณ์	47	26	31	104
- ยินดีให้พบ และให้สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์	20	15	16	51
- ยินดีให้พบ และให้สัมภาษณ์แบบพบตัว	19	5	1	25
สรุปจำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ที่อนุญาตให้ผู้วิจัยพบตัว	39	20	17	76
- คัดออกเนื่องจากมีคะแนนประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์ต่ำกว่าร้อยละ 70	6	0	0	6
- คัดออกเนื่องจากไม่ได้มีเพศสัมพันธ์ในระยะ 3 เดือนก่อนการสัมภาษณ์	3	3	2	8
- คัดออกเนื่องจากไม่มีเวลาที่จะให้ดำเนินการสัมภาษณ์จนเสร็จสิ้น	0	2	0	2
สรุปจำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ที่ได้รับคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง	30	15	15	60

2.2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบประเมินและแบบสัมภาษณ์ รวมทั้งสิ้น 3 ฉบับ คือ

- แบบประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์ (Chanyoo, 2003)
- แบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเอง (Coopersmith Self – esteem Inventory

: Adult Form (Coopersmith, 2002))

- แบบสัมภาษณ์ Semi-Structured Interview ที่พัฒนาโดยผู้วิจัย

2.2.1. แบบประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์ (Chanyoo, 2003)

แบบประเมินฉบับนี้เป็นแบบประเมินความรู้ความเข้าใจของคนทั่วไปเกี่ยวกับโรคเอดส์ ประกอบด้วยข้อกระทงทั้งหมด 14 ข้อ ที่ครอบคลุมในเรื่อง ความรู้ทั่วไป ระบาดวิทยา การติดเชื้อ การรักษา และการป้องกัน ข้อกระทงแต่ละข้อมีคะแนนข้อละ 1 คะแนน รวมคะแนนสูงสุดคือ 14 คะแนน

แบบประเมินฉบับนี้นำมาใช้ในการวิจัย เพื่อการคัดกรองขั้นต้นในการควบคุมความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้ เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีความรู้ในระดับดี ตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ข้างต้น ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ผ่านการประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์ ที่ระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 นั่นคือ เมื่อคิดจากคะแนนรวม 14 คะแนน ผู้ที่ผ่านเกณฑ์ประเมินจะต้องได้คะแนนไม่น้อยกว่า 10 คะแนน

2.2.1.1 การพัฒนาเครื่องมือและการรายงานคุณภาพของเครื่องมือ

แบบประเมินฉบับนี้ สร้างขึ้นโดย ญัฐพงษ์ จันทอยู่ ในปี 2546 (Chanyoo, 2003) เพื่อใช้ประเมินความรู้ความเข้าใจของคนทั่วไป เกี่ยวกับโรคเอดส์และการติดเชื้อ HIV

แบบประเมินประกอบด้วยข้อกระทง 14 ข้อ (ภาคผนวก ก) ที่สร้างขึ้นจากการรวบรวมข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับโรคเอดส์จากหนังสือและบทความทางวิชาการ เนื้อหาของแบบประเมินประกอบด้วย 5 องค์ประกอบย่อยของความรู้ คือ

- ความรู้ทั่วไป
- ระบาดวิทยา
- การติดเชื้อ
- การรักษา
- การป้องกัน

ลักษณะการตอบข้อกระทงแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ ถูก และ ผิด ข้อกระทงแต่ละข้อมีคะแนนข้อละ 1 คะแนน ดังนี้คือ

- เลือกคำตอบว่า "ถูก" ให้ 1 คะแนน มีจำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 6, 9 และ 13 เช่น ข้อ 6. ในปัจจุบันมีผู้ติดเชื้อ HIV เป็นจำนวนมากในประเทศไทย ข้อ 9. เมื่อป่วยเป็นโรคเอดส์แล้วไม่มีทางรักษาให้หายขาดได้ เป็นต้น
- เลือกคำตอบว่า "ผิด" ให้ 1 คะแนน มีจำนวน 11 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1, 2, 3, 4, 5, 7,

8, 10, 11, 12 และ 14 เช่น

ข้อ 3. ในปัจจุบันมีวัคซีนป้องกันโรคเอดส์แล้ว

ข้อ 4. คนที่แต่งกายสะอาด เนื้อตัวสะอาด ไม่น่าจะมีเชื้อ HIV ได้

ข้อ 10. โรคเอดส์สามารถรักษาให้หายขาดได้ถ้ารู้ตัวตั้งแต่ระยะเริ่มแรก

เป็นต้น

จากการรายงานการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ (Psychometric property) (Chanyoo, 2003) สรุปได้ว่า แบบประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์ฉบับนี้เป็นแบบประเมินที่ดีและน่าเชื่อถือโดยสามารถผ่านการตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) จากการตรวจสอบเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ที่ระดับความเห็นพ้อง 100% (ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือ คือนักจิตวิทยาเชี่ยวชาญด้านโรคเอดส์ สูตินรีแพทย์ ผู้เชี่ยวชาญด้านโรคเอดส์ และอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตเวชศาสตร์ - ภาคผนวก ง) และเมื่อนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างเพศชายวัยรุ่นตอนปลายและวัยผู้ใหญ่ตอนต้นจำนวน 60 คน พบว่าข้อกระทงทุกข้อสามารถผ่านการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ (Corrected Item Total Correlation : CITC) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 และมีความเที่ยงของแบบประเมิน (Reliability) ในระดับดี คือมีค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (Cronbach alpha) เท่ากับ 0.82

2.2.1.2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือของ ญัฐพงษ์ จันทร์อยู่ (Chanyoo, 2003) มาตรวจสอบคุณภาพอีกครั้ง และพบว่าแบบประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์ฉบับนี้ยังคงเป็นแบบประเมินที่ดีและน่าเชื่อถือโดยผลการตรวจสอบที่ได้คล้ายคลึงกับรายงานของ ญัฐพงษ์ จันทร์อยู่ (Chanyoo, 2003) นั่นคือ สามารถผ่านการตรวจสอบความตรง (Validity) จากการตรวจสอบเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านได้เป็นอย่างดี คือผ่านที่ระดับความเห็นพ้อง 100% (ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือ คือนักจิตวิทยาเชี่ยวชาญด้านโรคเอดส์ สูตินรีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านโรคเอดส์ และอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตเวชศาสตร์ - ภาคผนวก จ) และเมื่อนำไปตรวจสอบกับกลุ่มตัวอย่างสตรีวัยรุ่นตอนปลายและวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ที่มีอายุระหว่าง 17-35 ปี จำนวน 63 คน (ตารางที่ 2.3.) พบว่าข้อกระทงทุกข้อสามารถผ่านการประเมินได้ทั้งหมด โดยทุกข้อผ่านการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ (Corrected Item Total Correlation : CITC) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 และแบบประเมินมีความเที่ยง (Reliability) ของเครื่องมือในระดับดี คือ มีค่าสัมประสิทธิ์ความ

สอดคล้องภายใน (Cronbach alpha) เท่ากับ 0.85

ตารางที่ 2.3.

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายในของแบบประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์ (n = 63)

ข้อกระทง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ (CITC)
1. โรคเอดส์เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่เกิดจากเชื้อไวรัสชนิดหนึ่ง ซึ่งเป็นตัวเดียวกับไวรัสที่ทำให้เกิดโรคเริม (คำตอบ = ผิด)	0.76*
2. เมื่อได้รับเชื้อ HIV เข้าสู่ร่างกายแล้ว จะทำให้ภูมิคุ้มกันเสื่อมลงภายใน 12 ชั่วโมง (คำตอบ = ผิด)	0.52*
3. ในปัจจุบันมีวัคซีนป้องกันโรคเอดส์ได้แล้ว (คำตอบ = ผิด)	0.55*
4. คนที่แต่งกายสะอาด เนื้อตัวสะอาด ไม่น่าจะมีเชื้อ HIV ได้ (คำตอบ = ผิด)	0.29*
5. ปัจจุบันไม่ค่อยมีการระบาดของเชื้อ HIV ในกลุ่มนักศึกษา (คำตอบ = ผิด)	0.65*
6. ในปัจจุบันมีผู้ติดเชื้อ HIV โดยไม่แสดงอาการเป็นจำนวนมากในประเทศไทย (คำตอบ = ถูก)	0.35*
7. คนปกติสามารถได้รับเชื้อ HIV จากการใช้ห้องน้ำร่วมกับผู้ติดเชื้อ HIV (คำตอบ = ผิด)	0.42*
8. การรับประทานอาหารกับผู้ติดเชื้อ HIV ทำให้มีโอกาสติดเชื้อ HIV (คำตอบ = ผิด)	0.35*
9. เมื่อป่วยเป็นโรคเอดส์แล้ว ไม่มีทางรักษาให้หายขาดได้ (คำตอบ = ถูก)	0.40*
10. โรคเอดส์สามารถรักษาให้หายขาดได้ถ้ารู้ตัวตั้งแต่ระยะเริ่มแรก (คำตอบ = ผิด)	0.75*
11. ปัจจุบันมียารักษาโรคเอดส์ให้หายขาดได้ (คำตอบ = ผิด)	0.59*
12. การกินยาฆ่าเชื้อหลังการร่วมเพศ สามารถทำลายเชื้อ HIV ได้ (คำตอบ = ผิด)	0.25*
13. การใช้ถุงยางอนามัยอย่างถูกวิธีทุกครั้งจะลดการเสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV ได้ (คำตอบ = ถูก)	0.76*
14. การใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคล้างอวัยวะเพศก่อนและหลังมีเพศสัมพันธ์ สามารถป้องกันการติดเชื้อ HIV ได้ (คำตอบ = ผิด)	0.67*
ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (Cronbach Alpha)	0.85

* $p < .05$

2.2.2. แบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเอง (Coopersmith Self-Esteem Inventory: Adult Form - Coopersmith, 2002)

แบบประเมินฉบับนี้มีข้อกระทงทั้งหมด 25 ข้อ (ภาคผนวก ข) ใช้สำหรับการประเมินการเห็นคุณค่าในตนเองของบุคคลทั่วไปในระดับอายุ 16 ปีขึ้นไป ผู้วิจัยได้แปลแบบประเมินจากต้นฉบับภาษาอังกฤษ (Coopersmith, 2002) ตามขั้นตอนของการแปลแบบประเมิน ทั้ง forward translation และ backward translation อย่างครบถ้วนโดยไม่มีการแก้ไขตัดแปลงข้อความ และไม่มีการลดหรือเพิ่มจำนวนข้อคำถามแต่อย่างใด

2.2.2.1 การพัฒนาเครื่องมือและการรายงานคุณภาพของเครื่องมือ

แบบประเมินชุดนี้ สร้างขึ้นโดย Coopersmith (2002) เพื่อใช้วัดการเห็นคุณค่าในตนเองของผู้ใหญ่ที่อายุตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไป โดยได้พัฒนามาจากแบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเองที่ใช้สำหรับนักเรียน (Coopersmith, 2002) ซึ่งประกอบด้วย องค์ประกอบย่อย 4 ด้าน คือ

- การเห็นคุณค่าในตนเองด้านทั่วไป
- การเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม
- การเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว
- การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการทำงาน

แบบประเมินมีข้อกระทงทั้งสิ้น 25 ข้อ (ภาคผนวก ข) ลักษณะการตอบข้อกระทงแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ ใช่ และไม่ใช่ คะแนนที่ได้จาก 25 ข้อ จะคิดเป็นข้อละ 1 คะแนน โดยเกณฑ์การให้คะแนนจะกล่าวถึงต่อไปในข้อ 2.2.2.3.

Coopersmith (2002) ได้ทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่างเพศชายและหญิง อายุระหว่าง 16-34 ปี ในสหรัฐอเมริกา จำนวน 226 คน และรายงานค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (Cronbach alpha) ของเครื่องมือเท่ากับ 0.81

2.2.2.2 การแปลแบบประเมินเป็นภาษาไทยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเองของ Coopersmith (Coopersmith, 2002) มาแปลเป็นภาษาไทย และตรวจสอบคุณภาพตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 : การแปลข้อกระทงเป็นภาษาไทยครั้งที่ 1 (Forward Translation 1)

ผู้วิจัยได้นำแบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเองของ Coopersmith มาแปลเป็น

ภาษาไทยและนำข้อกระทงภาษาไทยทั้ง 25 ข้อไปตรวจสอบความถูกต้องในการแปลโดยผ่านการตรวจสอบของนักจิตวิทยาชาวไทย 2 ท่านที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการแปลภาษาอังกฤษ (ภาคผนวก ง) จากนั้นนำแบบวัดฉบับแปลภาษาไทยไปทดสอบกับสตรีอายุ 17 - 38 ปี จำนวน 65 คน พบว่ามีข้อกระทงที่ผ่านการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ (Corrected Item Total Correlation : CITC) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 เพียง 11 ข้อ และค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (Cronbach Alpha) เท่ากับ 0.36 ดังตารางที่ 2.4.

ขั้นที่ 2 : การแปลข้อกระทงเป็นภาษาไทยครั้งที่ 2 (Forward Translation 2)

ผู้วิจัยได้ปรับปรุงการแปลภาษาไทยจากการแปลครั้งที่ 1 โดยนำลักษณะของเนื้อหาในแต่ละข้อกระทง คือ ด้านบวกและลบ ตามโครงสร้างแบบประเมินของ Coopersmith (2002) มาพิจารณาร่วมกับภาษาที่ใช้ในการแปล เพื่อให้เนื้อหาของข้อกระทงในฉบับภาษาไทยมีความชัดเจนขึ้นและมีทิศทางที่ชัดเจนว่ามีความหมายเป็นบวกหรือลบตรงตามต้นฉบับภาษาอังกฤษ โดยผ่านการตรวจสอบของนักจิตวิทยา 2 ท่านเดิม (ภาคผนวก ง) อีกครั้ง

จากนั้น นำแบบวัดฉบับภาษาไทยในการแปลขั้นที่ 2 นี้ไปทดสอบกับสตรีอายุ 17 - 35 ปี อีกกลุ่มหนึ่งที่ไม่ใช่กลุ่มเดียวกับในขั้นที่ 1 จำนวน 80 คน ในครั้งนี้พบว่า จากข้อกระทงทั้งหมด 25 ข้อ มีข้อกระทงที่ผ่านการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ (Corrected Item Total Correlation: CITC) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 อยู่ 18 ข้อ และมีข้อกระทงที่ไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 7 ข้อ และค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (Cronbach Alpha) คือ 0.76 ดังตารางที่ 2.5.

ขั้นที่ 3 : การแปลข้อกระทงเป็นภาษาไทยครั้งที่ 3 (Forward Translation 3)

ผู้วิจัยได้นำข้อกระทงที่ไม่ผ่านการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ (Corrected Item Total Correlation: CITC) จำนวน 7 ข้อ ในขั้นที่ 2 มาปรับปรุงจำนวนและความชัดเจนของภาษาไทยอีกครั้ง โดยผ่านการตรวจสอบของนักจิตวิทยา 2 ท่านเดิม (ภาคผนวก ง)

เมื่อนำไปทดสอบกับสตรีอายุ 17 - 35 ปี กลุ่มที่ 3 (ซึ่งไม่ใช่กลุ่มทดสอบที่ใช้ในขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2) จำนวน 100 คน ในครั้งนี้พบว่าข้อกระทงทุกข้อผ่านการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ (Corrected Item Total Correlation: CITC) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 และค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน

(Cronbach Alpha) มีค่าเท่ากับ 0.86 ดังตารางที่ 2.6.

ขั้นที่ 4 : การแปลข้อกระทงภาษาไทยกลับเป็นภาษาอังกฤษ ครั้งที่ 1

(Backward Translation 1)

ผู้วิจัยนำแบบประเมินคุณค่าในตนเองฉบับภาษาไทยจากการแปลขั้นที่ 3 มาแปลกลับเป็นภาษาอังกฤษ (Backward translation) และให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการสร้างแบบวัด (ภาคผนวก ง) ซึ่งเป็นนักจิตวิทยาคลินิกชาวอเมริกันที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก (Native language) เปรียบเทียบระหว่างเนื้อหาของข้อกระทงฉบับที่แปลกลับเป็นภาษาอังกฤษ (Backward translation version) กับเนื้อหาข้อกระทงต้นฉบับภาษาอังกฤษของ Coopersmith (Original English version) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการแปลแบบประเมินฉบับภาษาไทย ผลการตรวจสอบพบว่า มีข้อกระทง 6 ข้อ ที่มีเนื้อหาภาษาอังกฤษคลาดเคลื่อนจากต้นฉบับของ Coopersmith อยู่บ้างเล็กน้อย ได้แก่ ข้อที่ 1, 6, 10, 17, 18 และ 21

ขั้นที่ 5 : การแปลข้อกระทงภาษาไทยกลับเป็นภาษาอังกฤษ ครั้งที่ 2

(Backward Translation 2)

ผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงเนื้อหาภาษาไทยของข้อกระทงทั้ง 6 ข้อที่มีปัญหาในขั้นที่ 4 ใหม่อีกครั้ง ให้มีความเหมาะสม ชัดเจน และมีความหมายตรงตามต้นฉบับภาษาอังกฤษ (Conceptual equivalence) โดยผ่านการประชุมเพื่อแก้ไขและตรวจสอบสำนวนภาษาร่วมกันระหว่างผู้วิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน คือ ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการสร้างแบบวัดซึ่งเป็นนักจิตวิทยาคลินิกชาวอเมริกัน และผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นนักจิตวิทยาชาวไทยอีก 2 ท่านที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการแปลภาษาอังกฤษ (ภาคผนวก ง) จนกระทั่งเนื้อหาของทุกข้อกระทงผ่านเกณฑ์การพิจารณาเห็นพ้อง 100% ของผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน ว่า ข้อกระทงที่มีปัญหาทั้ง 6 ข้อ มีการแปลเป็นภาษาไทย (Forward translation version) และการแปลกลับจากไทยเป็นอังกฤษ (Backward translation version) อย่างถูกต้องและมีความหมายตรงกับเนื้อหาของแบบวัดต้นฉบับภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ คณะผู้ทรงคุณวุฒิและผู้วิจัย ยังได้ร่วมกันทดสอบความเข้าใจภาษา ในข้อกระทงภาษาไทยที่แก้ไขแล้ว กับนิสิตระดับปริญญาตรี คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 3 คน โดยการตรวจสอบความเข้าใจเป็นรายข้อ พบว่าข้อกระทงทุกข้อ มีความชัดเจนและเป็นที่น่าสนใจสำหรับผู้ตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี

จากนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำแบบประเมินฉบับภาษาไทยที่ผ่านขั้นตอนที่ 5 นี้ไปทดสอบครั้งสุดท้าย กับกลุ่มทดสอบกลุ่มที่ 4 ซึ่งเป็นสตรีอายุ 17-35 ปี จำนวน 60 คน (และเป็นคนละกลุ่มกับการทดสอบทั้ง 3 ครั้งที่ผ่านมา) พบว่าข้อกระทงทุกข้อผ่านการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ (Corrected Item Total

Correlation: CITC) ที่ระดับนัยสำคัญ .05 และค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (Cronbach Alpha) มีค่าเท่ากับ 0.86 ดังตารางที่ 2.7

แบบประเมินคุณค่าในตนเองฉบับภาษาไทยที่ผ่านการตรวจสอบภาษาและคุณภาพในขั้นตอนที่ 5 นี้ เป็นฉบับจริงที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้

ตารางที่ 2.4.

ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (Cronbach Alpha) ของแบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเอง ในการแปลขั้นที่ 1 ($n = 65$)

ข้อกระทง	ค่าสัมประสิทธิ์ สัมพันธ์ ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อ กับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ (CITC)
1. โดยปกติแล้วไม่ค่อยมีเรื่องอะไรมารบกวนจิตใจฉันได้	-0.4972
2. การพูดต่อหน้าคนหมู่มาก เป็นเรื่องยากมากสำหรับฉัน	0.0106
3. หากเป็นไปได้ฉันอยากเปลี่ยนแปลงตัวเองในหลายๆ ด้าน	0.2778*
4. ฉันสามารถตัดสินใจ ในเรื่องต่างๆ ได้เอง โดยไม่รู้สึกลำบากใจ	-0.6225
5. ฉันเป็นคนที่ใครอยู่ด้วยแล้วมีความสุข	-0.5284
6. ฉันเป็นคนหงุดหงิดง่ายเวลาอยู่บ้าน	0.1475
7. ฉันต้องใช้เวลานานมากในการสร้างความคุ้นเคยกับสิ่งใหม่ๆ ในชีวิต	0.4576*
8. ฉันเป็นที่ชื่นชอบของคนวัยเดียวกัน	-0.4508
9. ครอบครัวของฉันมักจะใส่ใจต่อความรู้สึกของฉัน	-0.7515
10. ฉันเป็นคนยอมให้กับอะไรๆ ได้ง่าย	0.3395*
11. ครอบครัวของฉันตั้งความคาดหวังกับฉันมากเกินไป	0.3151*
12. มันยากที่จะเป็นฉัน	-0.3797
13. ทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตฉันดูจะสับสนวุ่นวาย	0.1387
14. คนอื่นๆ มักเห็นด้วยกับความคิดเห็นของฉัน	-0.5245
15. ฉันไม่ค่อยรู้สึกดีกับตัวเองเท่าไรนัก	0.5469*
16. มีหลายครั้งที่ฉันรู้สึกอยากจะหนีไปให้พ้นๆ	0.5349*
17. ฉันมักจะรู้สึกหงุดหงิดกับงานที่ทำ	0.2072
18. ฉันไม่ได้ดูดีเหมือนคนอื่น ๆ	0.2118
19. ถ้าฉันคิดจะพูดอะไร ฉันก็จะพูดอย่างที่คิด	-0.356
20. ทุกคนในครอบครัวเข้าใจฉัน	-0.288
21. ใครๆ ก็ได้รับการชื่นชมมากกว่าฉัน	0.6488*
22. ฉันรู้สึกว่าครอบครัวสร้างความกดดันให้ฉัน	0.2488*
23. ฉันมักจะห่อหุ้มใจกับสิ่งที่ฉันเป็นอยู่	0.3395*
24. ฉันชอบคิดว่าอยากเป็นคนนั้นคนนี้อยู่บ่อยๆ	0.3636*
25. ฉันเป็นคนที่ฟังฟังไม่ค่อยได้	0.2757*
ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (Cronbach Alpha)	0.36

* $p < .05$

ตารางที่ 2.5.

ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (Cronbach Alpha) ของแบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเอง ในการแปลขั้นที่ 2 ($n = 80$)

ข้อ	ข้อกระทง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อ กับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ (CITC)
1.	ฉันเป็นคนที่ไม่หวั่นไหวกับปัญหาที่เข้ามาในชีวิต	.4155*
2.	ฉันไม่มั่นใจถ้าจะต้องพูดต่อหน้ากลุ่มคน	.1947
3.	มีหลายอย่างในตัวฉันที่ฉันไม่ชอบและอยากจะเปลี่ยน	.0694
4.	ฉันมั่นใจในการตัดสินใจของฉัน	.7421*
5.	ฉันเป็นคนที่ใครๆ ก็อยากอยู่ด้วย	.3289*
6.	เวลาอยู่บ้านฉันเป็นคนเจ้าอารมณ์	.4722*
7.	ฉันต้องใช้เวลาอย่างมากในการปรับตัวยอมรับกับสิ่งใหม่ๆในชีวิต	.6872*
8.	ฉันเป็นที่ชื่นชอบของเพื่อนวัยเดียวกัน	.7421*
9.	ครอบครัวของฉัน จะคำนึงถึงความรู้สึกของฉันเสมอ	.3927*
10.	ฉันยอมตามความคิดของผู้อื่นได้ง่าย	.0214
11.	ครอบครัวของฉันตั้งความคาดหวังที่สูงเกินไปสำหรับฉัน	.1043
12.	ชีวิตของฉันมีแต่ความยากลำบาก	.3917*
13.	ชีวิตของฉันมีแต่ความยุ่งเหยิงวุ่นวาย	.4595*
14.	ฉันมักจะมีความคิดเห็นดีๆ ที่ทำให้ผู้อื่นคล้อยตามได้	.3989*
15.	ฉันรู้สึกว่าคุณค่าตัวเองไม่มีอะไรดี	.5559*
16.	มีหลายครั้งที่ฉันรู้สึกอยากจะหนีไปให้พ้นๆ	.3349*
17.	ฉันรู้สึกว่าฉันทำงานได้ไม่ดีพอ	.1083
18.	เปรียบเทียบกับคนทั่วๆไปแล้ว ฉันเป็นคนหน้าตาไม่ดี	.0236
19.	ฉันสามารถพูดในสิ่งที่ฉันอยากจะพูดได้	.3561*
20.	ครอบครัวของฉันเข้าใจฉัน	.6872*
21.	ใครๆก็พากันไปชื่นชมคนอื่น แต่ไม่เคยเห็นฉันอยู่ในสายตา	.4595*
22.	ฉันรู้สึกว่าครอบครัวสร้างความกดดันให้ฉัน	.1117
23.	ฉันมักจะท้อแท้ใจกับสิ่งที่ฉันทำอยู่	.6042*
24.	ฉันไม่ชอบตัวเอง ฉันอยากจะเป็นคนอื่น	.5721*
25.	ฉันไม่สามารถเป็นที่พึ่งของใครได้	.5897*
ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (Cronbach Alpha)		0.76

* $p < .05$

ตารางที่ 2.6.

ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (Cronbach Alpha) ของแบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเอง ในการแปลขั้นที่ 3 ($n = 100$)

ข้อกระทง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ (CITC)
1. ฉันเป็นคนที่ไม่หวั่นไหวกับปัญหาที่เข้ามาในชีวิต ¹	.4155*
2. ฉันไม่มั่นใจถ้าจะต้องพูดต่อหน้ากลุ่มคน	.2375*
3. มีหลายอย่างในตัวฉันที่ฉันไม่ชอบและอยากจะเปลี่ยน	.2614*
4. ฉันมั่นใจในการตัดสินใจของฉัน	.7421*
5. ฉันเป็นคนที่ใครๆ ก็อยากอยู่ด้วย	.3289*
6. เวลาอยู่บ้านฉันเป็นคนเจ้าอารมณ์ ¹	.4722*
7. ฉันต้องใช้เวลานานมากในการปรับตัวยอมรับกับสิ่งใหม่ๆ ในชีวิต	.6872*
8. ฉันเป็นที่ชื่นชอบของเพื่อนวัยเดียวกัน	.7421*
9. ครอบครัวของฉัน จะคำนึงถึงความรู้สึกของฉันเสมอ	.3927*
10. ฉันเลิกล้มความตั้งใจได้ง่าย ¹	.2197*
11. ครอบครัวของฉันตั้งความคาดหวังที่สูงเกินไปสำหรับฉัน	.4043*
12. ชีวิตของฉันมีแต่ความยากลำบาก	.3917*
13. ชีวิตของฉันมีแต่ความยุ่งเหยิงวุ่นวาย	.4595*
14. ฉันมักจะมีความคิดเห็นดีๆ ที่ทำให้ผู้อื่นคล้อยตามได้	.3989*
15. ฉันรู้สึกว่าตัวเองไม่มีอะไรดี	.5559*
16. มีหลายครั้งที่ฉันรู้สึกอยากจะหนีไปให้พ้นๆ	.3349*
17. ฉันมักจะรู้สึกไม่พอใจกับงานที่ฉันทำ ¹	.5239*
18. เปรียบเทียบกับคนส่วนใหญ่แล้ว ฉันเป็นคนหน้าตาไม่ดี ¹	.4981*
19. ฉันสามารถพูดในสิ่งที่ฉันอยากจะพูดได้	.3561*
20. ครอบครัวของฉันเข้าใจฉัน	.6872*
21. ใครๆ ก็พากันไปชื่นชมคนอื่น แต่ไม่เคยเห็นฉันอยู่ในสายตา ¹	.4595*
22. ฉันรู้สึกว่าครอบครัวสร้างความกดดันให้ฉัน	.2317*
23. ฉันมักจะห่อหุ้มใจกับสิ่งที่ฉันทำอยู่	.6042*
24. ฉันไม่ชอบตัวเอง ฉันอยากจะเป็นคนอื่น	.5721*
25. ฉันไม่สามารถเป็นที่พึ่งของใครได้	.5897*
ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (Cronbach Alpha)	0.86

* $p < .05$

¹ ในการแปลขั้นที่ 4 เพื่อตรวจสอบภาษาในฉบับแปลกลับจากภาษาไทยเป็นอังกฤษ (Backward translation version) พบว่าข้อกระทงจำนวน 6 ข้อ มีความหมายไม่ตรงกับต้นฉบับภาษาอังกฤษ (Original English version)

ตารางที่ 2.7.

ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (Cronbach Alpha) ของแบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเอง ในการแปลชั้นที่ 5 - ฉบับนำไปใช้จริง ($n = 60$)

ข้อกระทง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อ กับคะแนนรวมของข้ออื่นๆ (CITC)
1. ฉันตัดสินใจได้โดยไม่ลังเล	.5521*
2. ฉันไม่มั่นใจถ้าจะต้องพูดต่อหน้ากลุ่มคน	.2903*
3. มีหลายอย่างในตัวฉันที่ฉันไม่ชอบและอยากจะเปลี่ยน	.2614*
4. ฉันมั่นใจในการตัดสินใจของฉัน	.7436*
5. ฉันเป็นคนทีใครๆ ก็อยากอยู่ด้วย	.4328*
6. ฉันหงุดหงิดง่ายกับคนที่บ้าน	.4833*
7. ฉันต้องใช้เวลานานมากในการปรับตัวยอมรับกับสิ่งใหม่ๆในชีวิต	.6924*
8. ฉันเป็นที่ชื่นชอบของเพื่อนวัยเดียวกัน	.7401*
9. คนในครอบครัว มักจะคำนึงถึงความรู้สึกของฉัน	.4205*
10. ฉันคล้อยตามความคิดผู้อื่นได้ง่าย	.3918*
11. ครอบครัวของฉันตั้งความคาดหวังที่สูงเกินไปสำหรับฉัน	.5345*
12. ชีวิตของฉันมีแต่ความยากลำบาก	.4936*
13. ชีวิตของฉันมีแต่ความยุ่งเหยิงวุ่นวาย	.4625*
14. ฉันมักจะมีความคิดเห็นดีๆ ที่ทำให้ผู้อื่นคล้อยตามได้	.4918*
15. ฉันรู้สึกว่าตัวเองไม่มีอะไรดี	.5616*
16. มีหลายครั้งที่ฉันรู้สึกอยากจะหนีไปให้พ้นๆ	.4943*
17. ฉันมักจะรู้สึกไม่พอใจกับผลงานของตัวเอง	.3826*
18. ฉันดูดีสู้คนอื่นๆ ไม่ได้	.5014*
19. ฉันสามารถพูดในสิ่งที่ฉันอยากจะพูดได้	.4323*
20. ครอบครัวของฉันเข้าใจฉัน	.7012*
21. คนส่วนใหญ่จะมีคนมารักใคร่ชอบพอกว่าฉัน	.5033*
22. ฉันรู้สึกว่าครอบครัวสร้างความกดดันให้ฉัน	.3127*
23. ฉันมักจะห่อแ่ใจกับสิ่งที่ฉันทำอยู่	.6135*
24. ฉันไม่ชอบตัวเอง ฉันอยากจะเป็นคนอื่น	.5726*
25. ฉันไม่สามารถเป็นที่พึ่งของใครได้	.5942*
ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องภายใน (Cronbach Alpha)	0.86

* $p < .05$

2.2.2.3. เกณฑ์การให้คะแนน

แบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเองฉบับภาษาไทย มีการให้คะแนนตามเกณฑ์ของ Coopersmith: Adult Form ฉบับภาษาอังกฤษ (Coopersmith, 2002) คือ แบ่งการให้คะแนนข้อ กระทั่งออกเป็น 2 แบบ ดังนี้

- **ข้อความที่มีความหมายในทิศทางบวก (Positive Items)** มีจำนวน 8 ข้อ

ได้แก่ ข้อที่ 1, 4, 5, 8, 9, 14, 19 และ 20 เช่น

ข้อ 1. ฉันตัดสินใจได้โดยไม่ลังเล

ข้อ 5 ฉันเป็นคนที่ใครๆก็อยากอยู่ด้วย

ข้อ 14 ฉันมักจะมีความคิดเห็นดีๆที่ทำให้ผู้อื่นคล้อยตามได้

เกณฑ์การให้คะแนนคือ ถ้าตอบข้อกระทั่งว่า "ใช่" ได้ 1 คะแนน ตอบว่า "ไม่ใช่"

ได้ 0 คะแนน

- **ข้อความที่มีความหมายในทิศทางลบ (Negative Items)** มีจำนวน 17 ข้อ

ได้แก่ ข้อที่ 2, 3, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24 และ 25 เช่น

ข้อ 3 มีหลายอย่างในตัวฉันที่ฉันไม่ชอบและอยากจะทำลาย

ข้อ 13 ชีวิตของฉันมีแต่ความยุ่งเหยิงวุ่นวาย

ข้อ 18 ฉันดูดีสู้คนอื่นไม่ได้

ข้อ 25 ฉันไม่สามารถเป็นที่พึ่งของใครได้

เกณฑ์การให้คะแนนคือ ถ้าตอบข้อกระทั่งว่า "ไม่ใช่" ได้ 1 คะแนน ตอบว่า "ใช่"

ได้ 0 คะแนน

2.2.2.4. การแปลผลคะแนน

ในการแปลผลตามคู่มือ Self-Esteem Inventory: Adult Form ของ Coopersmith (2002) มีรูปแบบการคิดคะแนน ดังนี้

คะแนนดิบ (Raw Score) คือ คะแนนที่ได้ทั้งหมดจากการตอบคำถามทุกข้อ นำมารวมกัน ดังนั้นคะแนนดิบสูงสุดที่จะเป็นไปได้คือ 25 คะแนน

คะแนนรวม (Total score) คือ คะแนนดิบคูณด้วย 4 เพื่อให้ได้คะแนนเต็มเป็น 100 คะแนน ดังนั้นคะแนนรวมสูงสุดที่จะเป็นไปได้คือ 100

การแปลผลคะแนน จะเป็นการเทียบคะแนนรวม ที่ได้ กับเกณฑ์มาตรฐานของ แบบวัด ทั้งนี้ ค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมที่ถือเป็นเกณฑ์มาตรฐานของแบบวัด ที่ Coopersmith (2002) รายงานไว้ คือ 70 คะแนน (SD = 19) โดยได้จากการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างชาวอเมริกัน

เพศชายและหญิง อายุระหว่าง 16-34 ปี ในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 226 คน อย่างไรก็ตาม Coopersmith ไม่ได้ระบุอย่างชัดเจนถึงเกณฑ์การแปลผลว่า *คะแนนรวม* ระดับใดเป็นถือเป็นเกณฑ์สูงและระดับใดเป็นเกณฑ์ต่ำ เพียงแต่กล่าวโดยรวมว่า *คะแนนรวม* ที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยมาตรฐาน หมายถึงการเห็นคุณค่าในตนเองสูง และ *คะแนนรวม* ที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมาตรฐาน หมายถึงการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ *คะแนนดิบ (Raw Score)* ในการวิเคราะห์ ข้อมูลเชิงปริมาณเท่านั้น และไม่มีการแปลงคะแนนเป็น *คะแนนรวม (Total score)* รวมทั้งไม่มีการแปลความหมายของคะแนนในเชิงคุณภาพว่าหมายถึงการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับสูงหรือต่ำ แต่อย่างไร

2.2.3. แบบสัมภาษณ์ Semi-Structured Interview

แบบสัมภาษณ์ Semi-Structured Interview นี้พัฒนาขึ้นโดยผู้วิจัยเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ โดยหลักการแล้ว แบบสัมภาษณ์ Semi-Structured Interview ไม่ได้มีรูปแบบที่เป็นแบบแผนตายตัว แต่เป็นเพียงการจัดข้อคำถาม และการจัดประเด็นคำถามให้เป็นหมวดหมู่ เพื่อช่วยให้ผู้สัมภาษณ์ใช้เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์ให้ เป็นไปโดยต่อเนื่อง เป็นระบบ ไม่หลงประเด็น และมีความยืดหยุ่นสูง ซึ่งผู้สัมภาษณ์จะสามารถปรับการใช้ภาษา หรือปรับเปลี่ยนความลึกซึ้งของการสัมภาษณ์ได้ตามลักษณะของผู้ให้ สัมภาษณ์และบรรยากาศการสัมภาษณ์ในขณะนั้น

ในการพัฒนาแบบสัมภาษณ์ Semi-Structured Interview ครั้งนี้ ผู้วิจัยอาศัยแบบ สัมภาษณ์ของ ณัฐพงษ์ จันทรอยู่ (Chanyoo, 2003) เป็นแนวทางในการพัฒนา

แบบสัมภาษณ์ของ ณัฐพงษ์ จันทรอยู่ (Chanyoo, 2003) เป็นแบบสัมภาษณ์แบบ Semi-Structured Interview ที่ใช้ในการสัมภาษณ์ชายไทยวัยรุ่นตอนปลายและวัยรุ่นผู้ใหญ่ตอนต้น ถึงพฤติกรรมทางเพศและเหตุผลของการมีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV จากคู่นอน 3 ประเภท คือ คู่นอนถาวร คู่นอนชั่วคราว และผู้ชายบริการทางเพศ โดยมีประเด็นในการ สัมภาษณ์ 3 ด้าน ดังนี้คือ

ด้านที่ 1 ข้อมูลพื้นฐาน

ด้านที่ 2 สถานการณ์สมมติที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV และวิธีการที่ใช้เพื่อ ป้องกันตัวเองจากการติดเชื้อ HIV

ด้านที่ 3 วิธีการผิดๆที่บุคคลใช้ในการป้องกันการติดเชื้อ HIV (Illusory Strategy)

2.2.3.1. การพัฒนาแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบสัมภาษณ์ Semi-Structured Interview เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์สตรีไทยวัยรุ่นตอนปลายและวัยผู้ใหญ่ตอนต้น โดยปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ของณัฐกมล พงศ์ จันทร์อยู่ (Chanyoo, 2003) ด้วยการเปลี่ยนแปลงภาษาที่ใช้ในแบบสัมภาษณ์ และเปลี่ยนลักษณะคำถามให้มีเนื้อหาของข้อคำถามเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นสตรีวัยรุ่นตอนปลายและวัยผู้ใหญ่ตอนต้น จัดกลุ่มข้อคำถามใหม่ โดยเพิ่มเติมและตัดข้อคำถามในบางส่วนออกเพื่อให้ได้ข้อคำถามที่เหมาะสมและสามารถตอบคำถามการวิจัยครั้งนี้ได้ครบถ้วน และวางรูปแบบการสัมภาษณ์เป็น 2 ช่วง คือ ช่วงก่อนการสัมภาษณ์ และช่วงการสัมภาษณ์ ดังนี้

ช่วงก่อนการสัมภาษณ์

รูปแบบการสนทนาในช่วงก่อนการสัมภาษณ์นี้ เป็นการอธิบายเกี่ยวกับงานวิจัย แนวทางการสัมภาษณ์ และคำนิยามต่างๆที่จะใช้ในการสัมภาษณ์เพื่อให้เกิดการเข้าใจ ความหมายได้ตรงกัน รวมทั้งการชี้แจงสิทธิของผู้ให้สัมภาษณ์ที่จะขอไม่ตอบคำถามบางคำถาม ขอยุติการให้สัมภาษณ์ หรือถอนตัวจากการให้สัมภาษณ์ในเวลาใดก็ได้โดยไม่ต้องชี้แจงเหตุผล และจะไม่มีข้อเสียหายใดๆต่อผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งสิ้น พร้อมทั้งขอให้ผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวยืนยันการยินยอมให้สัมภาษณ์ เพื่อจะเริ่มการสัมภาษณ์ในขั้นต่อไป

เนื่องจากลักษณะของงานวิจัยครั้งนี้เป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกกับสตรีไทยที่ยังไม่ได้สมรส ในเรื่องพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความเป็นส่วนตัวสูงมากและเป็นเรื่องที่อาจถือได้ว่าเสียหายในสังคมไทยสำหรับสตรีที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ดังนั้นผู้ให้สัมภาษณ์จะต้องมีความไว้วางใจต่อผู้วิจัยสูงมากว่าจะเก็บข้อมูลต่างๆเป็นความลับอย่างสูงสุด การให้กลุ่มตัวอย่างลงนามยินยอมในใบยินยอมเข้าร่วมในการวิจัย (Consent form) จึงเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ในทางปฏิบัติ ผู้วิจัยจึงต้องใช้วิธีการข้างต้น คือ ชี้แจงสิทธิของผู้ให้สัมภาษณ์และขอให้ผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวยืนยันการยินยอมให้สัมภาษณ์ด้วยวาจาแทน

ช่วงการสัมภาษณ์

รูปแบบการสัมภาษณ์ในช่วงนี้ จะแบ่งการสัมภาษณ์เป็น 4 ด้าน เรียงตามลำดับ ดังนี้ คือ

ด้านที่ 1. ข้อมูลทั่วไป

เนื้อหาการสัมภาษณ์ด้านแรก เป็นเรื่องของข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

จำนวน 8 ข้อ เช่น อายุ ที่มาของรายได้ ความคิดเห็นในเรื่องความจำเป็นของการใช้ถุงยางอนามัย ในการมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น

ด้านที่ 2. ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ทางเพศในอดีต

ในส่วนนี้ จะเป็นการสอบถามถึงข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ทางเพศในอดีตที่ผ่านมาของผู้ให้สัมภาษณ์ จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ อายุเมื่อมีเพศสัมพันธ์เป็นครั้งแรก และ ประสบการณ์การใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ตลอดจนเหตุผลในการใช้/ไม่ใช้ ถุงยางอนามัยในครั้งนั้น

ด้านที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ทางเพศในปัจจุบัน

ในส่วนนี้ จะเป็นการสอบถามถึงข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ทางเพศในปัจจุบัน จำนวน 39 ข้อ แบ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับคู่นอน 1 ข้อ คำถามเกี่ยวกับประสบการณ์ทางเพศกับคู่นอนถาวร 19 ข้อ และประสบการณ์ทางเพศกับคู่นอนชั่วคราว 19 ข้อ

รูปแบบคำถามด้านที่ 3 นี้ หากผู้ให้สัมภาษณ์มีคู่นอนเพียง 1 ประเภทคือ คู่นอนถาวร หรือคู่นอนชั่วคราว ผู้วิจัยจะสัมภาษณ์เฉพาะข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ทางเพศกับคู่นอนที่มีอยู่ แต่หากผู้ให้สัมภาษณ์มีคู่นอนทั้ง 2 ประเภทคือคู่นอนถาวรและคู่นอนชั่วคราว ผู้วิจัยจะสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ทางเพศที่มีกับคู่นอนถาวรจนเสร็จสิ้นก่อน หลังจากนั้นจึงเริ่มต้นสัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ทางเพศที่มีกับคู่นอนชั่วคราวต่อไป ทั้งนี้ผู้วิจัยไม่สัมภาษณ์ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ทางเพศที่มีกับคู่นอนทั้ง 2 แบบในคราวเดียวกัน เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้ผู้ให้สัมภาษณ์ให้ข้อมูลผิดพลาดเนื่องจากสับสนกันระหว่างข้อมูลของคู่นอนทั้ง 2 แบบ

เนื้อหาการสัมภาษณ์ด้านที่ 3 ในช่วงแรกจะเป็นการสอบถามประสบการณ์การมีพฤติกรรมทางเพศในปัจจุบัน เช่น ความสม่ำเสมอในการใช้ถุงยางอนามัย บุคคลที่เป็นผู้ตัดสินใจในการใช้ถุงยางอนามัย รวมถึงทัศนคติ ความกังวลใจ และเหตุผลของการใช้/ไม่ใช้ถุงยางอนามัย ขณะมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น และในช่วงท้ายจะเป็นการสร้างสถานการณ์สมมติ 5 สถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อ HIV ที่อาจจะเกิดขึ้นได้กับคนทั่วไป และสอบถามถึงพฤติกรรมทางเพศของผู้ให้สัมภาษณ์ว่าได้กระทำ/หรือคาดว่าจะกระทำอย่างไรในแต่ละสถานการณ์นั้น ได้แก่

- สถานการณ์ที่ 1 ถุงยางอนามัยแตกขณะมีเพศสัมพันธ์
- สถานการณ์ที่ 2 สงสัยว่าคู่นอนไม่ได้มีเพศสัมพันธ์กับตนเพียงคนเดียว
- สถานการณ์ที่ 3 คู่นอนบอกหรือแสดงให้เห็นทราบดีว่าไม่ต้องการใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ด้วยกัน

สถานการณ์ที่ 4 คู่สนทนยืนยันว่าจะไม่ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ด้วยกัน

สถานการณ์ที่ 5 ไม่สามารถหาถุงยางอนามัยได้ขณะที่ต้องการมีเพศสัมพันธ์

ด้านที่ 4 วิธีการผิดๆที่บุคคลเชื่อว่าใช้ในการป้องกันการติดเชื้อ HIV ได้ (Illusory Strategy)

คำถามในส่วนนี้ มีจำนวน 26 ข้อ ลักษณะข้อคำถาม จะเกี่ยวข้องกับความสำเร็จที่ผิดของบุคคลที่มีต่อวิธีการป้องกันการติดเชื้อ HIV กล่าวคือ บุคคลมีความเชื่อว่าวิธีการเหล่านั้นจะสามารถป้องกันไม่ให้ตนติดเชื้อ HIV ได้โดยไม่ต้องใช้ถุงยางอนามัย เช่น การมีเพศสัมพันธ์ในน้ำอุ่น การสวนล้างช่องคลอดหลังการมีเพศสัมพันธ์ รับประทานยาฆ่าเชื้อหลังการมีเพศสัมพันธ์ การเช็ดในโซโคลง เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นว่า แบบสัมภาษณ์ Semi-Structured Interview ไม่ได้มีรูปแบบที่เป็นแบบแผนตายตัว แต่เป็นเพียงการจัดข้อคำถาม และการจัดกลุ่มคำถามที่เป็นหมวดหมู่ เพื่อช่วยให้ผู้สัมภาษณ์ใช้เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์อย่างต่อเนื่องเป็นระบบ ดังนั้น ในบางครั้งอาจจะมีคำถามเพิ่มเติมจากนี้ได้ เช่นในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลละเอียดมาก หรืออาจต้องลดคำถามลง เช่นในกรณีที่เป็นคำถามต่อเนื่อง แต่คำถามนำไม่เคยเกิดขึ้นกับผู้ให้สัมภาษณ์ เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยใช้ถุงยางอนามัยเลย จะไม่สามารถตอบคำถามใดๆที่เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยได้ เช่น “เหตุผลในการใช้ถุงยางอนามัย / ใครเป็นคนตัดสินใจที่จะใช้ถุงยางอนามัย” เป็นต้น หรือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง จะไม่สามารถตอบคำถามใดๆที่เกี่ยวกับการไม่ใช้ถุงยางอนามัยได้ เช่น “เหตุผลในการไม่ใช้ถุงยางอนามัย / ใครเป็นคนตัดสินใจที่จะไม่ใช้ถุงยางอนามัย / ความรู้สึกกังวลจากการไม่ใช้ถุงยางอนามัย” เป็นต้น

2.2.3.2 การตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์

การตรวจสอบคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ มีขั้นตอนต่างๆ ดังต่อไปนี้

2.2.3.2.1 ความตรงของเนื้อหา (Content Validity)

ขั้นที่ 1. ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ไปขอรับการตรวจสอบความตรงของเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 ท่าน ได้แก่ผู้เชี่ยวชาญด้านงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตเวช นักจิตวิทยาด้านเพศศาสตร์ นักจิตวิทยาพัฒนาการ สูตินรีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านโรคเอดส์ และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (ภาคผนวก ง)

ขั้นที่ 2. ผู้วิจัยทำการเพิ่มเติม ตัดทอน และปรับปรุงภาษาตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ภายใต้การดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และนำกลับไปให้

ผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดิมทั้ง 6 ท่าน พิจารณาความเหมาะสมของกลุ่มคำถามและภาษาที่ใช้อีก 3 ครั้ง จนเป็นที่พอใจของผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน

ขั้นที่ 3. นำแบบสัมภาษณ์ในขั้นที่ 2 ไปทดลองสัมภาษณ์เชิงลึก (Depth Interview) กับสตรีที่มีคุณสมบัติคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างและเคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว โดยเป็นสตรีวัยรุ่นตอนปลาย 2 คน และวัยผู้ใหญ่ตอนต้นจำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้น 4 คน

ขั้นที่ 4. นำข้อเสนอแนะจากผู้ให้ทดลองสัมภาษณ์ และข้อสังเกตที่ได้จากการทดลองสัมภาษณ์ในขั้นที่ 3 มาปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ภายใต้การดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษา โดยปรับปรุงในเรื่องของการเรียงลำดับคำถาม การตั้งกลุ่มข้อความ และการปรับภาษาที่ใช้ในการสัมภาษณ์ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 5. นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงแล้วจากขั้นที่ 4 มาทดลองสัมภาษณ์เชิงลึกอีกครั้ง กับสตรีที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างและเคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว จำนวน 2 คน และทดลองเพิ่มเติมกับสตรีซึ่งมีอายุใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างแต่ยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน จำนวน 15 คน เพื่อฝึกซ้อมการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติในการสัมภาษณ์ และฝึกซ้อมขั้นตอนต่างๆที่กำหนดไว้ในกรดำเนินการสัมภาษณ์ เพื่อให้การสัมภาษณ์เป็นไปอย่างราบรื่น ต่อเนื่องไม่ติดขัด และมีบรรยากาศการสัมภาษณ์ที่ดีและอบอุ่น และจากการทดลองสัมภาษณ์ในขั้นตอนนี้ พบว่าการสัมภาษณ์แต่ละครั้งจะใช้เวลาประมาณ 40-50 นาที

2.2.3.2.2 ความเที่ยงของการบันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ (Inter-rater Reliability)

เพื่อเป็นการแสดงให้เห็นถึงความน่าเชื่อถือของการบันทึกข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ฝึกผู้ช่วยวิจัยในการบันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ และให้ผู้ช่วยวิจัยได้บันทึกข้อมูลในขณะที่ผู้วิจัยทำการทดลองสัมภาษณ์กลุ่มทดสอบจำนวน 2 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงของการบันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ระหว่างผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย และพบว่ามีความเที่ยง (Inter-rater Reliability) เท่ากับ 1.0

อย่างไรก็ตาม ในการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจริง ผู้วิจัยได้ขออนุญาตกลุ่มตัวอย่างให้ผู้ช่วยวิจัยได้ร่วมฟังการสัมภาษณ์และบันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ร่วมกับผู้วิจัยด้วย เพื่อตรวจสอบความเที่ยงในการบันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ แต่มีผู้ยินยอมให้ผู้ช่วยวิจัยร่วมฟังและบันทึกข้อมูลจากการสัมภาษณ์ร่วมกับผู้วิจัยเพียง 3 คน คือร้อยละ 5 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งจากการหาค่าความสัมพันธ์ของการบันทึกการสัมภาษณ์ของผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย พบว่า ความเที่ยง (Inter-rater Reliability) เท่ากับ 1.0

2.2.3.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ (Content Analysis)

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ จะได้รับการวิเคราะห์ขั้นต้นโดยการทำ

Content Analysis เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงปริมาณ ดังต่อไปนี้คือ 1). คะแนนการยอมตามใจคุณนอนในการไม่ใช้ถุงยางอนามัย และ 2). การจำแนกเหตุผลที่ส่งผลต่อการมีพฤติกรรมทางเพศที่ขาดการป้องกัน

1.) คะแนนการยอมตามใจคุณนอนในการไม่ใช้ถุงยางอนามัย

เมื่อกลุ่มตัวอย่างระบุถึงพฤติกรรมการไม่ใช้ถุงยางอนามัยในขณะที่

เพศสัมพันธ์กับคุณนอนผู้สัมภาษณ์จะถามถึงเหตุผลในการไม่ใช้ถุงยางอนามัยในเวลานั้นๆ คำตอบที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างจะได้รับการวิเคราะห์เพื่อให้คะแนน ดังนี้ คือ

การให้คะแนน

คะแนน = 2

หากเหตุผลที่ตอบคือ การยอมตามใจคุณนอนที่จะไม่ใช้ถุงยางอนามัยโดยไม่มีข้อโต้แย้ง ทั้งจากการที่คุณนอนระบุอย่างชัดเจนว่าไม่ต้องการใช้ถุงยางอนามัยหรือกลุ่มตัวอย่างเข้าใจว่าคุณนอนไม่ต้องการใช้/ไม่ยอมใช้ถุงยางอนามัย เช่น

- ถ้าบอกให้แฟนใช้ เดี่ยวก็ต้องทะเลาะกัน ก็เลยปล่อยตามใจเขา
- ก็ไม่เคยใช้มาตลอดตั้งแต่เริ่มมีอะไรกัน คิดว่าเขาคงไม่ชอบใช้
- ปกติเขาไม่เคยใช้กับเราอยู่แล้ว อยู่ๆจะไปบอกให้เขาใช้ได้อย่างไร
- แฟนพี่บอกว่า เป็นแฟนกัน ไม่ต้องใช้ก็ได้
- เขาจะใช้กับผู้หญิงที่ต้องซื้อ แต่กับเราเขาไม่ใช้เพราะว่าเป็นแฟนกัน
- ถ้าบอกให้ใช้ เขาจะถามว่าไม่เชื่อใจเขาหรือ ก็เลยไม่ใช้
- แฟนพี่ไม่ชอบใช้ เป็นต้น

คะแนน = 1

หากเหตุผลที่ตอบคือ การยอมตามใจคุณนอนที่จะไม่ใช้ถุงยางอนามัย โดยมี การพิจารณาแล้วว่าควรจะยอม เช่น

- ต้องดูก่อนว่าพี่อยู่ระยะปลอดภัยที่จะไม่ท้องหรือเปล่า
- ต้องดูก่อนว่าเราสนิทกับเขาแค่ไหน ถ้าคนนี้สนิทกันดี รู้ว่านิสัยเขาดีนะ ไวใจได้ก็ยอม แต่ถ้าเพิ่งรู้จักกันไม่นานก็ไม่ยอม
- ก็แล้วแต่นะ ปกติแล้วถ้ายอมได้ก็ยอม แต่ถ้ามันสุดวิสัย ยอมไม่ได้ก็คงต้องบอกว่าไม่ได้ ถ้าจะโกรธก็ต้องปล่อยไป
- ก็ถามเขาก่อนว่าทำไมถึงจะไม่ใช้ ถ้าหากเหตุผลมันง่ายก็คงไม่ยอม แต่ถ้าสมมติเขาบอกว่าใช้แล้วเขาไม่เสร็จ มันก็น่าสงสาร ก็อาจจะ

- ยอมแต่ก็ต้องหาทางป้องกันวิธีอื่น
- คะแนน = 0 หากเหตุผลที่ตอบคือ เหตุผลอื่นนอกเหนือจากข้างต้น เช่น
- ฉันไม่ชอบใช้ถุงยางอนามัย
 - เวลาไม่ใช้จะรู้สึกดีกว่า
 - มันเหม็นกลิ่นยาง ไม่ชอบ
 - ตอนนั้นมันเมมา ก็เลยไม่ได้ใส่
 - ตอนนั้นมันหาถุงยางอนามัยไม่ได้
 - คุณอนนิสัยดีมาก เขารู้เรื่องพวกนี้น้อยกว่าเรามาก คิดว่าเขาปลอดภัย ไม่ต้องใช้ก็ได้
 - ไม่เคยคิดเรื่องใช้ถุงยางอนามัยมาก่อนเลย เพราะว่าเรากินยาคุมอยู่แล้ว
 - ก็อยู่ด้วยกันทั้งกลางวันกลางคืน แล้วเขาจะเอาเวลาตอนไหนไปเสี่ยง ก็เลยไม่เคยใช้ถุงยางอนามัยเลยเพราะมั่นใจว่าปลอดภัย
 - พี่เชื่อใจแฟนพี่..ไม่ต้องใช้หรอก เป็นต้น

การคิดคะแนน

จะแยกเป็นคะแนนการยอมตามใจคู่่นอนถาวรในการไม่ใช้ถุงยางอนามัย และ คะแนนการยอมตามใจคู่นอนชั่วคราวในการไม่ใช้ถุงยางอนามัย ดังนี้ คือ

คะแนนการยอมตามใจคู่นอนถาวร

คิดจากการให้คะแนนเหตุผลที่ตอบ ในการสัมภาษณ์จำนวน 6 ข้อ คือ

- ข้อ 17 (เหตุผลที่ทำให้ไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนถาวร)
- ข้อ 20 (ประสบการณ์เกิดความขัดแย้งในการใช้และไม่ใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนถาวร เหตุผลของการไม่ขัดแย้ง และการจัดการกับความขัดแย้งที่เกิดขึ้น)
- ข้อ 25 (การจัดการเมื่อเกิดสถานการณ์ถุงยางอนามัยแตกหรือหลุดขณะมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนถาวร)
- ข้อ 27 (การจัดการเมื่อเกิดสถานการณ์ที่คู่นอนถาวรแสดงให้เห็นว่าไม่อยากจะถุงยางอนามัย)
- ข้อ 28 (การจัดการเมื่อเกิดสถานการณ์คู่นอนถาวรยืนยันที่จะไม่ใช้ถุงยางอนามัย)
- ข้อ 29 (การจัดการกับสถานการณ์เมื่อไม่สามารถหาถุงยางอนามัยได้ในขณะที่ต้องการมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนถาวร)

โดยมีคะแนนสูงสุด คือ 12 คะแนน

คะแนนการยอมรับตามใจคู่นอนชั่วคราว

คิดจากการให้คะแนนเหตุผลที่ตอบ ในการสัมภาษณ์จำนวน 6 ข้อ เช่นกัน คือ

- ข้อ 36 (เหตุผลที่ทำให้ไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนชั่วคราว)
- ข้อ 39 (ประสบการณ์เกิดความขัดแย้งในการใช้และไม่ใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนชั่วคราว เหตุผลของการไม่ขัดแย้ง และการจัดการกับความขัดแย้งที่เกิดขึ้น)
- ข้อ 44 (การจัดการเมื่อเกิดสถานการณ์ถุงยางอนามัยแตกหรือหลุดขณะมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนชั่วคราว)
- ข้อ 46 (การจัดการเมื่อเกิดสถานการณ์ที่คู่นอนถาวรแสดงให้ทราบว่าไม่อยากจะใช้ถุงยางอนามัย)
- ข้อ 47 (การจัดการเมื่อเกิดสถานการณ์คู่นอนถาวรยืนยันที่จะไม่ใช้ถุงยางอนามัย)
- ข้อ 48 (การจัดการกับสถานการณ์เมื่อไม่สามารถหาถุงยางอนามัยได้ในขณะที่ต้องการมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนชั่วคราว)

โดยมีคะแนนสูงสุด คือ 12 คะแนน

2.) การจำแนกเหตุผลหลักในการมีพฤติกรรมทางเพศที่ขาดการ

ป้องกัน

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ด้านที่ 2 และ 3 ในส่วนที่ถามถึงเหตุผลในการมีพฤติกรรมทางเพศที่ขาดการป้องกัน จะได้รับการวิเคราะห์ (content analysis) เพื่อจำแนกเข้าสู่เหตุผลหลัก 3 ด้าน (Domain) คือ

- เหตุผลหลักภายในบุคคล (Intrapersonal Domain)
- เหตุผลหลักจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal Domain)
- เหตุผลหลักจากสถานการณ์ (Situational Domain)

การสร้างเกณฑ์การจำแนกเหตุผลหลัก

เกณฑ์ในการจำแนกเหตุผลหลักนั้น ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การจำแนกเหตุผลหลักของ ญัฐพงษ์ จันทร์อยู่ ที่ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้ชายไทย (Chanyoo, 2003) และนำมาปรับปรุงแก้ไขโดยเพิ่มเติมประเภทของคำตอบและตัวอย่างคำตอบที่พบในการสัมภาษณ์สตรี ทั้งนี้ โดยผ่านความเห็นพ้องกัน 100% ของผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน (ภาคผนวก ง) อย่างไม่มีข้อแก้ไข

สรุปเกณฑ์การจำแนกเหตุผลหลักในการมีพฤติกรรมทางเพศที่ขาดการ

ป้องกัน ได้ดังตารางที่ 2.8

ตารางที่ 2.8.

เกณฑ์ในการจำแนกเหตุผลหลักในการมีพฤติกรรมทางเพศที่ขาดการป้องกัน

เหตุผลหลัก (DOMAIN)	ประเภทของคำตอบ	ตัวอย่างคำตอบ
1. เหตุผลหลักภายในบุคคล (Intrapersonal Domain)	1.1. ทศนคติส่วนตัว / ความพอใจส่วนบุคคล	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ชอบใช้ / ชอบแบบไม่ใช้มากกว่า / ไม่ใช้แล้ว รู้สึกดีกว่า/ใช้แล้วไม่ถึงจุดสุดยอด - เปลืองเงิน - ไม่เคยคิดว่าจะใช้อยู่แล้ว - ไม่เคยมีความคิดเรื่องการใช้ถุงยางอนามัยมาก่อน
	1.2. ความเชื่อว่าตนเองไม่น่าจะติดเชื้อ HIV ได้ (Invulnerability)	<ul style="list-style-type: none"> - คิดว่าตนเองคงไม่โชคร้ายขนาดนั้น - คนเป็นล้าน คงไม่โชคร้ายเป็นหนึ่งในล้านหรอก - ไม่ใช้ก็ไม่เห็นเป็นไร ไม่ต่างกันอยู่แล้ว - ถึงไม่ใช้ก็ไม่เห็นต้องกลัวอะไรเลย
	1.3. มีความต้องการที่จะมีเพศสัมพันธ์จนไม่ได้นึกถึงการป้องกัน (Self-sexual urge)	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ได้นึกถึงเรื่องการใช้ถุงยางอนามัยในขณะที่กำลังจะมีเพศสัมพันธ์ - ลืมป้องกัน / นึกได้ก็มีเพศสัมพันธ์ไปแล้ว
	1.4. การเชื่อในวิธีป้องกันโรคที่ไม่มีประสิทธิภาพ / ความสับสนระหว่างวิธีที่ใช้เพื่อการป้องกันการตั้งครรภ์กับวิธีการป้องกันการติดโรค	<ul style="list-style-type: none"> - ถ้าไม่ใช้ถุงยางอนามัย ให้หลังข้างนอกแทน - ก็กินยาคุมแล้ว ก็เลยไม่ค่อยห่วงเวลาไม่ใช้ถุงยางอนามัย

ตารางที่ 2.8. (ต่อ)

เกณฑ์ในการจำแนกเหตุผลหลักในการมีพฤติกรรมทางเพศที่ขาดการป้องกัน

เหตุผลหลัก (DOMAIN)	ประเภทของคำตอบ	ตัวอย่างคำตอบ
2. เหตุผลหลักจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal Domain)	2.1. ตามใจคู่นอน	<ul style="list-style-type: none"> - คู่นอนบอกว่า...อยากใช้ จึงไม่อยากบังคับ - คู่นอนไม่ชอบใช้ / คู่นอนชอบแบบไม่ใช้ถุงยางอนามัยมากกว่า - คู่นอนบอกว่าใช้แล้วจะไม่ถึงจุดสุดยอด - ไม่เคยตกลงกับคู่นอนเรื่องใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัย แต่ไม่กล้าบอกให้คู่นอนใช้ถุงยางอนามัย เพราะกลัวคู่นอนไม่พอใจ - ไม่อยากขัดใจคู่นอนเพราะไม่อยากทะเลาะกัน - ถ้าคุยเรื่องนี้กันคู่นอนจะไม่โอ - คู่นอนให้วิธีอื่นในการคุมกำเนิดแทน แต่ไม่ยอมใช้ถุงยางอนามัย
	2.2. ไว้ใจคู่นอน	<ul style="list-style-type: none"> - คู่นอนรักเรามาก มั่นใจว่าเขาไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น - เป็นแฟนกัน ถ้าใช้แล้วมันเหมือนไม่ไว้ใจกัน - อยู่ด้วยกันตลอด รู้ว่าเขาทำอะไรบ้างในแต่ละวัน ทำให้มั่นใจว่าเขาไม่มีคนอื่น - คู่นอนมีนิสัยที่ทำให้เชื่อใจได้ว่าปลอดภัย - คู่นอนใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น - โดยอาชีพแล้วเชื่อได้ว่าเขาปลอดภัยแน่นอน - คู่นอนอยู่ในสังคมที่ดี และเป็นคนเลือกคบหาคนไม่ได้คบใครง่าย ๆ - คู่นอนมีเราเป็นคนแรก / ต่างคนต่างเป็นคนแรก ของกันและกัน ทำให้มั่นใจว่าเขาปลอดภัย / เขาไม่เคยมีประสบการณ์ทางเพศมาก่อน / เขามีประสบการณ์ทางเพศน้อยกว่าเรา - คู่นอนมีอายุมากกว่าและมีประสบการณ์มากกว่า จึงให้คู่นอนเป็นผู้ตัดสินใจ

ตารางที่ 2.8. (ต่อ)

เกณฑ์ในการจำแนกเหตุผลหลักในการมีพฤติกรรมทางเพศที่ขาดการป้องกัน

เหตุผลหลัก (DOMAIN)	ประเภทของคำตอบ	ตัวอย่างคำตอบ
3. เหตุผลหลักจากสถานการณ์ (Situational Domain)	3.1. ไม่สามารถหาถุงยางอนามัยได้	- ไม่สามารถหาถุงยางอนามัยได้ในขณะนั้น - ไม่ได้เตรียมตัวมาก่อนว่าจะมีเพศสัมพันธ์กัน - ไม่ได้คิดว่าจะมีเพศสัมพันธ์มาก่อนจึงไม่ได้เตรียมไว้ - คิดว่าจะใช้แต่ไม่ได้ซื้อเตรียมเอาไว้
	3.2. ดื่มแอลกอฮอล์/	- เมา
	3.3. มีเหตุจำเป็นที่ทำให้ไม่สามารถขัดต่อความต้องการของคุณอนงค์ได้	- ถูกข่มขืน - ถ้าไม่ยอมตามใจคุณอนงค์ จะถูกทำร้ายร่างกาย

ขั้นตอนในการจำแนกเหตุผลหลัก (Domain)

การจำแนกเหตุผลหลักในการมีพฤติกรรมทางเพศที่ขาดการป้องกันมี

ขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยสร้างเกณฑ์การจำแนกเหตุผลหลักในการมีพฤติกรรมทางเพศที่ขาดการป้องกัน ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น
2. นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เพื่อจำแนกประเภทของเหตุผลในการมีพฤติกรรมทางเพศที่ขาดการป้องกันกับคุณอนงค์ ดังนี้ คือ
 - เหตุผลในการมีพฤติกรรมทางเพศที่ขาดการป้องกันกับคุณอนงค์ ได้แก่ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ข้อ 17, 25, 26, 27, 28, 29
 - ข้อ 17 : เหตุผลที่ทำให้ไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์กับคุณอนงค์
 - ข้อ 25 : การจัดการเมื่อเกิดสถานการณ์ถุงยางอนามัยแตกหรือหลุดขณะมีเพศสัมพันธ์กับคุณอนงค์
 - ข้อ 26 : การจัดการเมื่อเกิดสถานการณ์ที่สงสัยว่าคุณอนงค์อาจไม่ได้มีเพศสัมพันธ์กับเราเพียงคนเดียว
 - ข้อ 27 : การจัดการเมื่อเกิดสถานการณ์ที่คุณอนงค์แสดงให้เห็นว่าไม่ยอมใช้ถุงยางอนามัย

ข้อ 28 : การจัดการเมื่อเกิดสถานการณ์คู่ขนานถาวรยืนยันที่จะไม่ใช้ดูยาง
อนามัย

ข้อ 29 : การจัดการกับสถานการณ์เมื่อไม่สามารถหาดูยางอนามัยได้ใน
ขณะที่ต้องการมีเพศสัมพันธ์กับคู่ขนานถาวร

- เหตุผลในการมีพฤติกรรมทางเพศที่ขาดการป้องกันกับคู่ขนาน

ชั่วคราว ได้แก่ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ข้อ 36, 44, 45, 46, 47, 48

ข้อ 36 : เหตุผลที่ทำให้ไม่ได้ใช้ดูยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์กับคู่ขนาน
ชั่วคราว

ข้อ 44 : การจัดการเมื่อเกิดสถานการณ์ดูยางอนามัยแตกหรือหลุดขณะมี
เพศสัมพันธ์กับคู่ขนานชั่วคราว

ข้อ 45 : การจัดการเมื่อเกิดสถานการณ์ที่สงสัยว่าคู่ขนานชั่วคราวอาจไม่ได้
มีเพศสัมพันธ์กับเราเพียงคนเดียว

ข้อ 46 : การจัดการเมื่อเกิดสถานการณ์ที่คู่ขนานชั่วคราวแสดงให้เห็นว่า
ไม่ยากใช้ดูยางอนามัย

ข้อ 47 : การจัดการเมื่อเกิดสถานการณ์คู่ขนานชั่วคราวยืนยันที่จะไม่ใช้
ดูยางอนามัย

ข้อ 48 : การจัดการกับสถานการณ์เมื่อไม่สามารถหาดูยางอนามัยได้ใน
ขณะที่ต้องการมีเพศสัมพันธ์กับคู่ขนานชั่วคราว

ดังที่อธิบายมาแล้วข้างต้น เนื่องจากการสัมภาษณ์นี้มีรูปแบบเป็น Semi-Structured ดังนั้น หากมีข้อมูลใดที่ได้จากการสัมภาษณ์ในข้อคำถามอื่นๆ หรือข้อคำถามเพิ่มเติมที่สามารถนำมาใช้วิเคราะห์เพื่อจำแนกประเภทของเหตุผลได้ ผู้วิจัยจะนำมาร่วมในการจำแนกประเภทของเหตุผลหลักด้วย และในทางกลับกัน หากข้อคำถามใดไม่เหมาะสมหรือไม่สามารถใช้ได้กับผู้ให้สัมภาษณ์บางท่าน ก็จะต้องตัดข้อคำถามบางข้อออกไป

3. ผู้วิจัยขอให้ผู้ช่วยวิจัย จำนวน 2 ท่านซึ่งเป็นสตรีที่แต่งงานแล้ว เป็นผู้จำแนกเหตุผลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 วัย เข้าสู่เหตุผลหลักด้านต่างๆตามเกณฑ์การจำแนกที่ตั้งไว้ โดยผู้วิจัยจะไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจำแนกเหตุผลเหล่านี้แต่อย่างใด ทั้งนี้ ในการจำแนกเหตุผลเข้าสู่เหตุผลหลักแต่ละด้านจะต้องได้รับความเห็นพ้อง 100% ของผู้ช่วยวิจัยทั้ง 2 ท่าน หากทั้ง 2 ท่านไม่เห็นพ้องกัน จะต้องมีการพูดคุยเพื่อทำ

ความตกลงระหว่างผู้ช่วยวิจัยทั้ง 2 ท่าน และหากยังบรรลุถึงข้อตกลงไม่ได้ จะต้องให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 1 ท่าน เป็นผู้ตัดสิน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ช่วยวิจัยทั้ง 2 ท่านมีความเห็นสอดคล้องกันกัน จึงไม่ต้องให้ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ตัดสินในการจำแนกเหตุผลหลักแต่อย่างใด

การคำนวณเปอร์เซ็นต์ของเหตุผลหลัก (Percent Domain)

ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการตอบคำถามของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนเกี่ยวกับเหตุผลในการมีพฤติกรรมทางเพศที่ขาดการป้องกัน จะนำมาคำนวณเป็นร้อยละของเหตุผลหลักสำหรับบุคคลนั้น

อย่างไรก็ตามผู้ให้สัมภาษณ์ แต่ละคนอาจจะได้รับการถามคำถามเป็นจำนวนข้อที่ต่างกันดังที่อธิบายไว้ข้างต้น ในงานวิจัยนี้จึงกำหนดให้จำนวนเหตุผลทั้งหมดในการมีพฤติกรรมทางเพศที่ขาดการป้องกันกับคู่นอนแต่ละประเภท ที่ได้จากการสัมภาษณ์บุคคล 1 คนจะคิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์ของบุคคลนั้น

หลังจากการจำแนกคำตอบ(เหตุผล)ทั้งหมดของบุคคลเข้าสู่เหตุผลหลักแต่ละด้านแล้ว จะนำจำนวนคำตอบในเหตุผลหลักแต่ละด้านมาคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ซึ่งเหตุผลหลักทั้ง 3 ด้านของบุคคลแต่ละคนสำหรับคู่นอนแต่ละประเภท จะต้องรวมกันเท่ากับ 100% ดังตัวอย่างข้างล่าง

ตัวอย่างการคำนวณเปอร์เซ็นต์ของเหตุผลหลัก (Percent Domain)

ผู้ให้สัมภาษณ์หมายเลข 1 (ภาคผนวก ข.)

คู่นอนถาวร: ผู้ให้สัมภาษณ์ให้เหตุผลในการมีพฤติกรรมทางเพศกับคู่นอนถาวรที่ขาดการป้องกันทั้งหมด 5 คำตอบ จำแนกเป็นเหตุผลหลักด้านต่างๆ ดังนี้

เหตุผลภายในบุคคล	3	คำตอบ	คิดเป็น 60.00 เปอร์เซ็นต์
เหตุผลจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	2	คำตอบ	คิดเป็น 40.00 เปอร์เซ็นต์
เหตุผลจากสถานการณ์	0	คำตอบ	คิดเป็น 0.00 เปอร์เซ็นต์

รวมทั้งหมด	5	คำตอบ	คิดเป็น 100.00 เปอร์เซ็นต์
------------	---	-------	----------------------------

คู่นอนชั่วคราว: ผู้ให้สัมภาษณ์ให้เหตุผลในการมีพฤติกรรมทางเพศกับคู่นอนชั่วคราวที่ขาดการป้องกันทั้งหมด 3 คำตอบ จำแนกเป็นเหตุผลหลักด้านต่างๆ ดังนี้

เหตุผลภายในบุคคล	2	คำตอบ	คิดเป็น 66.67 เปอร์เซ็นต์
เหตุผลจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	1	คำตอบ	คิดเป็น 33.33 เปอร์เซ็นต์

เหตุผลจากสถานการณ์ 0 คำตอบ คิดเป็น 0.00 เปอร์เซ็นต์

รวมทั้งหมด	3 คำตอบ	คิดเป็น 100.00 เปอร์เซ็นต์
------------	---------	----------------------------

กลุ่มตัวอย่างหมายเลข 2 (ภาคผนวก ข.)

คุณอนถาวร: ผู้ให้สัมภาษณ์ให้เหตุผลในการมีพฤติกรรมทางเพศกับคุณอนถาวรที่ขาดการป้องกันทั้งหมด 5 คำตอบ จำแนกเป็นเหตุผลหลักด้านต่างๆ ดังนี้

เหตุผลภายในบุคคล 5 คำตอบ คิดเป็น 100.00 เปอร์เซ็นต์

เหตุผลจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 0 คำตอบ คิดเป็น 0.00 เปอร์เซ็นต์

เหตุผลจากสถานการณ์ 0 คำตอบ คิดเป็น 0.00 เปอร์เซ็นต์

รวมทั้งหมด	5 คำตอบ	คิดเป็น 100.00 เปอร์เซ็นต์
------------	---------	----------------------------

คุณอนชัชวราว: ผู้ให้สัมภาษณ์ให้เหตุผลในการมีพฤติกรรมทางเพศกับคุณอนชัชวราวที่ขาดการป้องกันทั้งหมด 5 คำตอบ จำแนกเป็นเหตุผลหลักด้านต่างๆ ดังนี้

เหตุผลภายในบุคคล 2 คำตอบ คิดเป็น 40.00 เปอร์เซ็นต์

เหตุผลจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 2 คำตอบ คิดเป็น 40.00 เปอร์เซ็นต์

เหตุผลจากสถานการณ์ 1 คำตอบ คิดเป็น 20.00 เปอร์เซ็นต์

รวมทั้งหมด	5 คำตอบ	คิดเป็น 100.00 เปอร์เซ็นต์
------------	---------	----------------------------

2.3. ขั้นตอนในการวิจัย

2.3.1. การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ดังรายละเอียดที่กล่าวมาแล้วข้างต้นในหัวข้อ 2.2

2.3.2. การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

รายละเอียดการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้นในหัวข้อ 2.1.2

2.3.3. การติดต่อกลุ่มตัวอย่างและสร้างความคุ้นเคย

2.3.3.1. ติดต่อพูดคุยเบื้องต้นทางโทรศัพท์กับผู้ที่ได้รับการแนะนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อสร้างความคุ้นเคย และเพื่ออธิบายถึงวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ประโยชน์ที่ได้รับจาก

งานวิจัย รวมทั้งขอความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยได้อธิบายสิทธิของผู้ให้สัมภาษณ์ในเรื่องการรักษาความลับของข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ กล่าวคือ จะไม่มีการให้กลุ่มตัวอย่างลงนามในใบยินยอมให้สัมภาษณ์ (Consent Form) เป็นลายลักษณ์อักษร ทั้งนี้เพื่อเป็นการรักษาความลับของกลุ่มตัวอย่างอย่างสูงสุด แต่ให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความยินยอมด้วยวาจา นอกจากนี้ผู้ให้สัมภาษณ์สามารถยุติการสัมภาษณ์ได้ตลอดเวลาที่ต้องการ และไม่จำเป็นต้องตอบคำถามหากไม่ต้องการตอบในประเด็นใดๆ รวมถึงสามารถสอบถามผู้วิจัยได้ตลอดการสนทนาหากมีข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจใด ในระหว่างการสัมภาษณ์จะไม่มีการบันทึกเทป และข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จะถูกเก็บรักษาเป็นความลับโดยไม่มีการบันทึกชื่อหรือข้อมูลใดๆ ที่จะสามารถอ้างอิงไปถึงผู้ให้สัมภาษณ์ได้ การสัมภาษณ์จะทำการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคลโดยใช้เวลาในการสัมภาษณ์ครั้งละประมาณ 40-60 นาที

เมื่อผู้ที่ได้รับการแนะนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง เข้าใจในสิทธิของการเป็นกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยจะเปิดโอกาสให้ผู้ที่ได้รับการแนะนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างใช้เวลาในการพิจารณาและตัดสินใจยินยอมที่จะให้สัมภาษณ์เป็นเวลา 2-3 วัน หลังจากนั้นจึงโทรศัพท์กลับไปเพื่อติดตามผลอีกครั้ง หากผู้ที่ได้รับการแนะนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างยินดีที่จะให้ข้อมูล ผู้วิจัยจะขอให้กลุ่มตัวอย่างกล่าวยืนยันด้วยวาจาที่จะร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ และให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้กำหนดวันและเวลาในการนัดพบ และนัดสัมภาษณ์ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ที่ได้รับการแนะนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างต้องการทราบแนวทางการสัมภาษณ์ว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องใดบ้าง เพื่อนำไปประกอบการตัดสินใจที่จะเข้าร่วมเป็นกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย ผู้วิจัยจะจัดส่งแบบสัมภาษณ์ฉบับที่มีเฉพาะบทสัมภาษณ์ไปให้ดู เพื่อประกอบการตัดสินใจในการตอบตกลงให้สัมภาษณ์ของคนเหล่านั้น

สรุปได้ว่า ในขั้นตอนนี้ มีผู้ปฏิเสธการให้สัมภาษณ์จำนวน 31 คน จากจำนวนที่ติดต่อขอสัมภาษณ์ทั้งหมด 211 คน (วัยรุ่นตอนปลาย 17 คน และผู้ใหญ่ตอนต้น 14 คน)

2.3.3.2. สำหรับผู้ที่ตอบรับอนุญาตที่จะให้สัมภาษณ์นั้น ในกรณีที่ผู้วิจัยไม่เคยพบหรือไม่เคยรู้จักผู้ที่ได้รับการแนะนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นการส่วนตัวมาก่อน ผู้วิจัยจะอธิบายให้ทราบว่าหากผู้ที่ได้รับการแนะนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ยินดีที่จะให้ข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แล้ว ผู้วิจัยขอโอกาสได้พบตัวผู้ให้สัมภาษณ์ด้วย เนื่องจากเป็นข้อกำหนดของงานวิจัยที่ผู้วิจัยและผู้ให้สัมภาษณ์ต้องได้เจอตัวกัน โดยอาจจะเป็นช่วงใดก็ได้ในการวิจัย เช่น ก่อนสัมภาษณ์ ขณะสัมภาษณ์ หรือหลังจากสัมภาษณ์แล้ว ทั้งนี้ผู้ที่ได้รับการแนะนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้พิจารณาว่าสมควรให้ผู้วิจัยพบตัวได้หรือไม่ เมื่อไร และให้พบได้นานเท่าไร

หากผู้ที่ได้รับการแนะนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างไม่ยินดีที่จะพบกับผู้วิจัยแต่ยินดีที่จะให้ข้อมูล ผู้วิจัยจะดำเนินการสัมภาษณ์ตามปกติ และเมื่อกลุ่มตัวอย่างคุ้นเคยกับผู้วิจัย หลังจากเสร็จสิ้นการสัมภาษณ์แล้วผู้วิจัยจะขอโอกาสพบตัวผู้ให้สัมภาษณ์อีกครั้ง หากผู้ให้สัมภาษณ์ยังคงไม่ยินดีที่จะให้พบ ผู้วิจัยจะไม่นำข้อมูลที่ได้นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ในขั้นนี้ มีผู้อนุญาตให้สัมภาษณ์โดยไม่ให้พบตัวไม่ว่าก่อนหรือหลังการสัมภาษณ์ จำนวนทั้งสิ้น 104 คน (วัยรุ่นตอนปลาย 47 คน และวัยผู้ใหญ่ตอนต้น 57 คน) มีตอบรับให้ผู้นิยามยอมให้พบก่อนการสัมภาษณ์ได้ จำนวน 36 คน (วัยรุ่นตอนปลาย 11 คน และวัยผู้ใหญ่ตอนต้น 25 คน) และมีผู้อนุญาตให้พบหลังการสัมภาษณ์ได้ จำนวน 15 คน (วัยรุ่นตอนปลาย 9 คน และวัยผู้ใหญ่ตอนต้น 6 คน)

นอกจากนี้ ในการสัมภาษณ์นี้ หากผู้ให้สัมภาษณ์รายใดยินยอม ผู้วิจัยจะขอผู้อนุญาตให้ผู้ช่วยวิจัยอีก 1 ท่าน เข้าร่วมฟังและบันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ เพื่อเป็นการตรวจสอบความเที่ยง (Interrater Reliability) ในการบันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ระหว่างผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ซึ่งเป็นวิธีที่จะแสดงให้เห็นถึงความน่าเชื่อถือของการบันทึกข้อมูลจากการสัมภาษณ์ในการวิจัย ในขั้นนี้ มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน ที่อนุญาตให้มีผู้ช่วยวิจัยเข้าร่วมบันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ได้

2.3.4. การนัดพบกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้พบกับกลุ่มตัวอย่างทุกคน โดยแบ่งรูปแบบการพบกลุ่มตัวอย่างได้เป็น 4 รูปแบบ

- กลุ่มตัวอย่างที่ไม่จำเป็นต้องมีการนัดพบก่อนการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ เนื่องจากผู้วิจัยและกลุ่มตัวอย่างได้รู้จักและเคยพบกันมาก่อนแล้ว สามารถนัดสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ได้เลย
- กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยพบผู้วิจัยมาก่อน และอนุญาตให้ผู้วิจัยนัดพบก่อนการนัดสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์
- กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยพบผู้วิจัยมาก่อน และอนุญาตให้พบตัวและให้สัมภาษณ์แบบพบหน้า
- กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยพบผู้วิจัยมาก่อน และอนุญาตให้ผู้วิจัยพบได้หลังจากการสัมภาษณ์เสร็จสิ้นแล้ว

ในกรณีที่มีการนัดพบระหว่างผู้วิจัยและผู้ให้สัมภาษณ์นั้น ผู้วิจัยจะให้ผู้ให้สัมภาษณ์เป็นผู้นัดวัน เวลา และสถานที่ และในวันนัดพบดังกล่าว ผู้วิจัยจะนำแบบประเมิน

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์ แบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเองให้ผู้ให้สัมภาษณ์ทำ

2.3.5. การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง

การสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ สามารถแบ่งได้เป็น 2 แบบ คือ การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ และการสัมภาษณ์แบบพบตัวผู้ให้สัมภาษณ์ โดยการสัมภาษณ์ทั้ง 2 แบบ นี้ มีกระบวนการและขั้นตอนไม่แตกต่างกัน คือ ใช้แบบสัมภาษณ์ Semi-Structured Interview เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์ และกลุ่มตัวอย่างสามารถขอยุติการสัมภาษณ์ได้ตลอดเวลาที่ผู้ให้สัมภาษณ์ต้องการ

2.3.5.1. การสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์

เมื่อผู้ให้สัมภาษณ์ยินยอมให้สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ ผู้วิจัยจะให้ผู้สัมภาษณ์เป็นผู้กำหนดวันและเวลาที่สะดวก ที่ผู้วิจัยจะโทรศัพท์ไปสัมภาษณ์ เมื่อถึงวันสัมภาษณ์ ผู้วิจัยเริ่มต้นด้วยการอธิบายสิทธิของผู้ให้สัมภาษณ์ซ้ำอีกครั้ง เมื่อผู้ให้สัมภาษณ์เข้าใจในสิทธิที่ได้รับแล้ว ผู้วิจัยขอให้ผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวยืนยันอีกครั้งว่ายินยอมเข้าร่วมงานวิจัยครั้งนี้ จากนั้นจึงอธิบายค่านิยมศัพท์ที่ใช้ในการสัมภาษณ์ให้ฟัง เพื่อให้เข้าใจความหมายของคำต่างๆ ได้ตรงกัน หลังจากนั้นจึงเริ่มการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์ Semi-Structured Interview เป็นแนวทางการสัมภาษณ์

2.3.5.2. การสัมภาษณ์แบบพบตัวผู้ให้สัมภาษณ์

ในกรณีที่ผู้ให้สัมภาษณ์ยินดีให้สัมภาษณ์แบบมีการพบตัวได้นั้น ผู้วิจัยจะทำการตกลงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อกำหนด วัน เวลา และสถานที่ในการสัมภาษณ์ให้สะดวกทั้ง 2 ฝ่าย ในวันสัมภาษณ์ ก่อนเริ่มการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้อธิบายสิทธิของผู้ให้สัมภาษณ์อีกครั้ง เมื่อผู้ให้สัมภาษณ์เข้าใจในสิทธิที่ได้รับแล้ว ผู้วิจัยขอให้ผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวยืนยันอีกครั้งว่ายินยอมเข้าร่วมงานวิจัยครั้งนี้ จากนั้นจึงอธิบายค่านิยมศัพท์ที่ใช้ในการสัมภาษณ์ให้ฟัง เพื่อให้เข้าใจความหมายของคำต่างๆ ได้ตรงกัน แล้วจึงเริ่มต้นการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์ Semi-Structured Interview เป็นแนวทางในการสัมภาษณ์ เช่นเดียวกับกลุ่มที่สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์

ในกรณีใดก็ตามที่ผู้ให้สัมภาษณ์ต้องการยุติการสัมภาษณ์กลางคัน ผู้วิจัยจะยุติการสัมภาษณ์ทันที และกล่าวขอบคุณที่อนุญาตให้สัมภาษณ์ รวมถึงอธิบายให้ผู้ให้สัมภาษณ์มั่นใจว่าข้อมูลที่สัมภาษณ์มาแล้วจะยังคงถูกเก็บรักษาเป็นความลับ และมีการมอบของขวัญตอบแทนให้เช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่ผู้ให้สัมภาษณ์จนเสร็จสิ้น

ในขั้นตอนนี้ ไม่มีผู้ใดขอยุติการให้สัมภาษณ์กลางคัน แต่มีผู้ให้สัมภาษณ์วัยผู้ใหญ่ตอนต้น 2 คนที่ไม่สามารถให้สัมภาษณ์จนเสร็จสิ้นได้ เนื่องจากไม่สามารถให้สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์จนจบภายใน 1 ครั้ง และไม่มีช่วงเวลาที่จะดวกในการนัดสัมภาษณ์ครั้งต่อไปได้ จึงขอยกเลิกการสัมภาษณ์

2.3.6. การมอบของขวัญตอบแทนกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อสิ้นสุดการสัมภาษณ์ในทุกกรณี ไม่ว่าจะสัมภาษณ์ได้ครบถ้วนหรือยุติการสัมภาษณ์กลางคันก็ตาม ผู้วิจัยจะมีของขวัญตอบแทนให้ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคน

ในกลุ่มที่นัดพบก่อนการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ ผู้วิจัยจะให้ของตอบแทนโดยการนัดพบอีกครั้ง หรือหากไม่สะดวกในการนัดพบ ผู้วิจัยจะจัดส่งพัสดุทางไปรษณีย์ไปให้แทน

ในกลุ่มที่สัมภาษณ์โดยการพบตัว ผู้วิจัยจะให้ของตอบแทนในวันสัมภาษณ์ โดยให้เมื่อทำการสัมภาษณ์เสร็จสิ้น หรือหลังจากการสัมภาษณ์ยุติลง

ในกลุ่มที่นัดพบหลังจากสัมภาษณ์เสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยจะให้ของตอบแทนในวันนัดพบหลังจากสัมภาษณ์เสร็จสิ้น

2.3.7. การคัดเลือกข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ให้สัมภาษณ์ เฉพาะผู้ที่มีคุณสมบัติตรงตามที่กำหนดไว้

จากการติดต่อขอสัมภาษณ์ผู้ที่ได้รับการแนะนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง หากบุคคลเหล่านั้นยินยอมให้สัมภาษณ์ตามเงื่อนไขที่กำหนด และให้ความร่วมมือในการทำแบบประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์และแบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเอง ผู้วิจัยจะทำการสัมภาษณ์ครบทุกคน หลังจากสัมภาษณ์เสร็จสิ้น และคำนวณคะแนนจากแบบประเมินความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์แล้ว จึงนำคะแนนที่ได้มาพิจารณาว่าผู้ให้สัมภาษณ์เหล่านั้นผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ตามที่กำหนด หากมีคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ก็จะไม่นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

กล่าวโดยสรุปคือ ในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวที่มีคุณสมบัติตรงตามกำหนดอย่างทั้งสิ้น 60 คน เป็นวัยรุ่นตอนปลายและผู้ใหญ่ตอนต้นอย่างละ 30 คน โดยตลอดขั้นตอนการคัดเลือกนั้น สรุปได้ว่า มีการติดต่อขอสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 211 คน มีผู้ประกอบการให้สัมภาษณ์ตั้งแต่เริ่มต้น จำนวน 31 คน มีผู้อนุญาตให้สัมภาษณ์แต่ไม่ยินยอมให้ผู้วิจัยพบจำนวน 104 คน และมีผู้ที่ยินยอมให้ผู้วิจัยพบก่อน หรือหลังการสัมภาษณ์ จำนวน 51 คน และให้

สัมภาษณ์โดยการพบตัวได้ จำนวน 25 คน

ในจำนวนนี้ เป็นผู้ที่ให้สัมภาษณ์ที่มีคุณสมบัติไม่ตรงตามเงื่อนไขการวิจัยและต้องถูกตัดข้อมูลทิ้งไป 16 คน จึงได้ผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีคุณสมบัติตรงตามที่กำหนดไว้ในการวิจัยครั้งนี้ 60 คน โดยเป็นวัยรุ่นตอนปลายและวัยรุ่นผู้ใหญ่ตอนต้นอย่างละ 30 คน เท่าๆกัน

2.3.8. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรม SPSS for window ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อตอบคำถามในการวิจัย ดังนี้

2.3.8.1. ศึกษาพฤติกรรมเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของสตรีวัยรุ่นตอนปลายและวัยรุ่นผู้ใหญ่ตอนต้นที่ยังไม่ได้แต่งงาน ผู้วิจัยสรุปความคิดเห็น ประสพการณ์ และพฤติกรรมทางเพศในด้านต่างๆของสตรีทั้ง 2 วัย โดยใช้สถิติ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างวัยด้วยสถิติ t - test และ z -test

2.3.8.2. ศึกษาถึงเหตุผลหลักของการมีพฤติกรรมทางเพศที่ขาดการป้องกันของสตรีวัยรุ่นตอนปลาย โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA หากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของเหตุผลหลักทั้ง 3 ด้าน จึงจะทำการวิเคราะห์ผลเปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธี Tukey เพื่อชี้ให้เห็นว่าเหตุผลหลักประเภทใดในการมีพฤติกรรมทางเพศที่ขาดการป้องกัน ที่มีเปอร์เซ็นต์สูงสุดสำหรับสตรีวัยนี้

2.3.8.3. ศึกษาถึงเหตุผลหลักของการมีพฤติกรรมทางเพศที่ขาดการป้องกันของสตรีวัยรุ่นผู้ใหญ่ตอนต้น โดยใช้สถิติ One-Way ANOVA หากพบความมีนัยสำคัญของเหตุผลหลัก จึงจะทำการวิเคราะห์ผลเปรียบเทียบรายคู่ (Post Hoc) ด้วยวิธี Tukey เพื่อชี้ให้เห็นว่าเหตุผลหลักประเภทใดในการมีพฤติกรรมทางเพศที่ขาดการป้องกัน ที่มีเปอร์เซ็นต์สูงสุดสำหรับสตรีวัยนี้

2.3.8.4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองของสตรี และการยอมให้คู่นอนเป็นผู้ตัดสินใจที่จะมีพฤติกรรมทางเพศที่ขาดการป้องกัน โดยใช้สถิติ Pearson Product-Moment Correlation Coefficient